உ

ஆரியன்.

மாதாந்தத் தமிழ்ப் பத்திரிகை.

புத்தகம் 1] 1906ளு டிசம்பர்மீ [இலக்கம் 5

ஸ்ரீ சகத்குரு சங்காசாரியரின்

அவதாரலீலை.

சோளந்தன்னிற் கிளரவதாஞ்செ
யேரிளவிந்து மௌலீசர்
ஏரிளவிந்து மௌலீசு ரெங்கோன் சங்க
ராரியராக வந்தாரே, (1)
பிரணவோச்சாரணையுடன் பிறங்குலகதனின்வந்
தரணென வாதரித்தாரே
ஆரணனவாதரித்தா ரணந்தங்கோடி.
சாணர் தாந்தாமெனுமாறே. (2)
வளாநனிமொய் வாரணசியன்றுய் வந்த
வெளுநூடை மண்டலமிச்சிரன்
வெளுநூடை மண்டலமிச்சிரனை வென்றுறு
தளர்வறு காவிதந்தாரே. (3)
வெண்டாமரையாள் விண்மீன்னெனு முன்னர்வாய்
விண்டுரையாடி வென்றாரே
விண்டுரையாடி வென்று ரன்னவடனைப்
பண்டப் பீடத் தமைத்தாரே. (4)
வாதராயணருடன் மாறி வாதாடலக்
தேதமில் சீர்த்திதந்தாரே
ஏதமில் சீர்த்தி தந்தாரதையேற்றனர்
ஆதி குருபரனே. (5)
பதங்கள்வனையும் மதார்த்த காரப்படப்
பதக்கடெரித்துப் பறித்தாரே

பதங்கடெரித்துப் படித்தாரெனு மிருமூன்று
மதங்கள் வருத்து விரித்தாரே, (6)
ஒளிகெழும்ப்ரஸ்தானத்ரயபாஷ்யோத்கிருஷ்டாதி
மிளிர்கலைகளை விதந்தாரே
மிளிர் கலைகளை விதந்தாரத்விதானந்த
அளிமழை சொரிய நின்றாரே. (7)
சினந்தவிர் முனிவரிருடியர் சித்தர்க
ளினந்தமதெனமுனிவீடேறவே
இனந்தமதெனமுனிவீடேறவே ஜகத்குரு
தனந்தனியாக வந்தாரே. (8)
பூமிக்கணியாய்ப் பொலிதிருக்காஞ்சியிற்
காமக்கோட்டிபீடக்காக்ஷிசேர்
காமக்கோட்டி பீடக்காக்ஷிசேர் ஸ்ரீசக்ர
சமத்தாபிதமிழைத்தாரே. (9)
ஆரிய சங்கரனாருள் பெற்றவர்
ஓரியல்பொன்றி நிற்பாரே
ஓரியல்பொன்றி நிற்பாருலவார் தவச்
சிரெலாம் சேர் நிறலாரே. (10)

கருணாநிதி சீதாலக்ஷ்மி

அல்லது

சற்குணாலயம்.

(இந்நாடகத்தில் வருபவர்கள்)

அளகேசன்—சண்முகாபுரிக்கிறைவன்.
கருணாநிதி—அரசன் சகோதரன் இளவரசனும் கதாநாயகனும்.
சிவிகண்டசோழன்—சிவபுரத்தரசன்.
சூட்சுமபுத்தி—முதல் மந்திரி.
சுந்தரமூர்த்தி—மந்திரி புத்திரன்.
ஜெகப்புரட்டன்—மந்திரியின் உறவினன். (சுந்தரமூர்த்தி போலுமுருவமுடையவன்.)
நிர்மலன், குலசேகரன்—கருணாநிதியின் அந்தரங்க நேயர்கள்.
தார்த்தசேகரன்—சண்முகாபுரியின் அரண்மனைக்கதிகாரி.
மாணிக்கவாசகன்—அளகேசன் மைத்துனனும், சாந்திமல்லியின் மூத்த சகோதிரனும்.
இலட்சுமிநாராயணன்—மாணிக்கவாசகனுடைய இளையசகோதிரன்.

சந்திரசௌந்திரபாண்டியன்—அளகேசன் கருணாநிதி இவர்களின் தந்தை
காந்திமல்லி—அளகேசன் மனைவி.
மதனப்பாள்—காந்திமல்லியின் சகோதரி.
கோமதி—அளகேசன் கருணாநிதி இவர்களின் தங்கை.
அகிலாண்டதேவியார்—அளகேசன் முதலியோரின் அன்னை.
தேவலக்ஷ்மி அல்லது சற்குணாலயம்—கிளிகண்ட சோழன் குமாரத்தி (கதாநாயகி)
வேதவல்லி—சற்குணாவின் தாய்.
சரஸ்வதி—சூட்சுமபுத்தியின் குமாரத்தி.
கமலவல்லி கௌரி=காந்திமல்லியின் தோழிமார்.
இந்திரரேகை, ஐராவதம்=கோமதியின் தோழிகள்
பத்மாக்ஷி, பதுமை=சற்குணாலயத்தின் தோழிமார்.
பூங்காவனம், அருந்ததி=வேதவல்லியின் தோழிமார்.
ஏகவில்லி=ஒரு வேடன்.
ஜயம்வல்லோன்=சொல்தாண்டாக்கோட்டை என்ற ஒரு சிற்றரசின் தமயன், மற்போர்வல்லோன்.

பக்தர்கள், சேவகர்கள், நகரத்தோர் முதலியோர்.

கதாநிகழ்ச்சி.=ஆதிபாகம் சிவபுரம், சண்முகாபுரி, வேதாரணியத்திலும், இறுதிபாகம் மற்ற ஏனையவிடங்களிலும்.

நாடகாரம்பம்.

இடம்—சண்முகாபுரியின் பூஞ்சோலையிலோர் சித்திரமண்டபம்

காலம்—(கோடைக்காலமது வெப்பம் போலுமுள்ள) காலை. கருணாநிதி தனித்து அம்மண்டபத்தினுட்கார்ந்திருந்து சிந்தித்தல்.

கருணா—என்னன்னையேனும் பிதாவேனும் இவ்விடமிருப்பின் இப்படி நிகழுமா? என்னன்னையே! என் அன்னையார் மயக்கத்திலமுழ்த்தி என்னையுமறந்தாரையோ, ஐயோ, யாவரை அடிக்கடி வேண்டியு மாதுரிக்காதொழிந்தனர். இனி நானென்ன செய்வேன் மற்போரில் மரிப்பேனோ? அப்படி மாய்தல் மிகவு மேன்மையே. இல்லாவிடில் தற்கொலைபுரிவேன், ஐயோ மிகவுங் கொடிது; அதையொருவன் "தினைப்பதிறுமேலிய மீனாமிற் காவலுவ" லென சான்றோருரைத்திருப்பதால், இப்போது காலவேற்றுமையினால் கினைத்த நானுமென்னிருதயத்தை பிடுங்கி எறிந்துவிட்டாலென்ன, ஐயோ அதுவுந் தற்கொலைதானே. என்னசெய்வேன், கடவுளுடைய சிருஷ்டிப்பொருள்களிலொருவனாகிய யான் செய்யவேண்டுவதெது எவ்வித கஷ்ட நஷ்டம் வரினும், அக்கலை இப்பொருளின்மீது சுதந்திரமு மெல்லாவித வுரிமைகளுமுடைய ஆதிகாரணனுக்குரிய தென்றல்லவோ விட்டிருத்தல் தகுதி;

மேலும், யான் சிந்தனை செய்வதில் யாதுமில்லை. என் சிந்தனை இப்போது எதற்குதவும்?

"என்செய லாவது யாதொன்று மில்லை யினித்தெய் வமே
யுன்செய லேயென் றுணரப் பெற்றே னிந்தவூனெடுத்த

பின்செய்த தீவினை யாதொன்று மில்லைப் பிறப்பதற்கு
முன்செய்த தீவினையோ விங்ஙனே வந்து மூண்டதுவே ”

என நமதான்றோர் கூறியவாறு எல்லாந் தெய்வச்செயலேயாம். “ இக்குற்றவனுக்கு தெய்வமே துணை ” என்பார்களே:—

(தூர்த்தசேகரன் வருகிறான்.)

தூர்த்த—இளவரசே, தங்களை யழைத்துவரும்படி என்னை உனுப்பினருமது தமையன், எங்கள் மகாராஜா.

கருணா—அப்படியா, இதோ வந்துவிட்டதாகச் சொல்லும். தூர்த்தரே என்று மற்றொரு புறத்தில் நின்றுமனச்சிந்தையோடிருக்கிறார். பெருமூச்சு விடுகிறார். அப்படியிருக்கையில்)

(தூர்த்தசேகரன் போகிறான் போகும்போது காந்திமல்லியைப் பார்த்துப்போக முயலுகின்றான்)

(மகாராஜாவருகிறார் வந்து கருணாநிதிக்குப்பின்புறமாய் நின்று)

அளகேசன்—அடே கருணாநிதி, என்ன இருதக யிருக்க ராகம் அதிகமாய்விட்டது. ‘ அரும்பேறக் குறும்பேறும் ’ என்பதை உன்னிடத்தில் தானப்பா கண்டேன்.

கருணா—அண்ணா, ஏன் என்மீது கோபங்கொள்ளுகின்றீர்கள்? யாதொன்றுந்தவறு செய்யாதவனாயிற்றே ஏன் என்மீது இத்தனை கோபம்,

அளகேசன்—அடா நிறுத்து போதும் “பன்னிப்பன்னி” பழங்கதையளக்கிறாய், நீ யெனக்குப் பயந்தவனென்றால் நமது குலத்திற்கு மந்தஸ்திற்கு மீனமுண்டாகச் செய்யு மற்போரிற்குடன்படுவையா, அடா எப்போதென்னனுமதி தப்பினையோ அப்போதே நீயார் நான் யார்.

கருணா—அண்ணா, மன்னிக்கவும். எல்லாந்தங்களைக்காண முடியாதிருந்தாலும், கண்ணினுந் தங்கள் கடைக்கண் பார்வையேனுமென்மீது வீழாததாலுமப்படி விழுந்தாலும் வெறுப்பேயிருந்திருந்ததினாலும் நேரிட்டவையேயாம்.

அளகே—அப்படியா சங்கதி, வந்தாயா வழிக்கு, நானே குற்றவாளி, சரி நன்று நன்று மிக நன்று.

கருணா—அண்ணா, ‘ சிறியார் செய்த சிறு பிழையெல்லாம் பெரியோராயிற் பொறுப்பது கடனே’ ஆதலின் மன்னிக்கவும்.

அளகே—சரி இப்போது அந்த மல்யுத்தத்திற்கு போகாதொழிவையேல் நீ யெனக்குப் பயந்தடங்கி நடப்பவனென்றாகும்; இல்லாவிடில்

கருணா—அண்ணா, என் கருணை சாகரமே, இதைத்தவிர வேறென் வேண்டினும் யான் செய்யச் சித்தமாயிருக்கிறேன்—இதைமாத்திரம் அண்ணா தயைசெய்து—

அளகே—என்ன அப்படியா சங்கதி, உன்னிரத்தத்திமிரல்லவா யிப்படிச் சொல்லச் செய்கிறது? பார்ப்போம்.

(போகிறார்; போகும்போதே தனக்குள்; அப்பா இவனை நம்பக்கூடாது, நமக்கு மீறிவிட்டானே பயல!)

(நிர்மலன் வருதல்.)

கருணை—அப்பா நிர்மலா எப்போது வருவாயென்று காத்திருக்கிறேன் நானிருக்கும் நிலைமையை யென்னென்றியம்புவேன் ஐயோ,

நிர்மலன்—என்னருமைத் தோழரே, என்ன முகமிவ்வளவு வாட்டமுறுகிறது. நேரிடாத விபத்து நேரிட்டாலு மென்றுந்தைரியத்தைக் கைவிடலாகாதெனப் பன்முறையும் நீரெடுத்துரைப்பீரே.

கருணை—ஆமாம். ஆனாலிப்பேர்ப்பட்ட சங்கடம் வருமென்று நானொருபோதும் நினைக்கவேயில்லை. தவிர, பிறருக்குப் புத்திசொல்லுவதெளிது; ஆனால் தன்படி தானே நடத்தலுங்கூடாதெனவிப்போதுதானெனக்குத் தெரிந்தது. தனக்கு கஷ்டம் வந்தால்தானே தெரியும்; 'தன்காலிற் பட்டாற்றெரியு மென்னும் முதுமொழியும் பொய்யாமோ? இதுவுலகியல்பெனினும், இவ்வுலகப் பிராணிகளிலொருவனாகிய நானுமிவ்விதப் பிழையினின்று தப்புதல் கூடுமோ?

நிர்மலன்—ஆமாமென்னருமை நேசரே! நீங்கள் சொல்லுவதுண்மைதான். நாமிவ்வுலகிலெத்தனையோ இராமாயண சாஸ்திரிகள், தங்கள் மனைவிமார்களைக் கோபித்து மிரட்டியுமுள்ள "சுரைக்காய் கதைகளை"ப்படித்துங் கேட்டுமிருக்கிறோம்; இதேமாதிரியாக தற்காலத்திலெத்தனை பிரசங்கிகள் தாம் நல்ல கல்வித்திறம் வாய்ந்தவரென்றும், மிகவுமினிமையாயும் நினைக்காமலே சொற்களினன்றற்பிணைவொன்றாய் அடுக்கடுக்காய் கிளிகதத்திற்கறுபது வார்த்தைகளை வெளிப்படுத்தக்கூடிய வல்லமையுடையோரென்றும், மற்றவர்களால் மதிக்கப்படவோ, அல்லது ராவ்பகதூர் முதலான பட்டப் பெயர்களைப் பெறக்கருதியோ அல்லது பெரிய அந்தஸ்துள்ள உத்தியோகம் முதலியவைகளைக் கருதிக்கொண்டோ இலக்ஷ்மிவிலாச கூடத்தில் ஒருநாள் "இந்துப் பெண்கள் கல்வி"யைப்பற்றியும், மற்றொருதினம் "பாலதனரப்பயன் படுநதும் உபன்யாஸ சபா"வில் "கைம்பெண்கள் கலியாணம்" செய்துகொள்ளவேண்டியது மிகவும் முக்கியமான காரியமென்றெடுத்தோதுவதினாலும் ஐயோ, பாவம், எத்தனைபேர் இப்பிரசங்கிகள் மனதிலொன்றும் வாக்கிலொன்றுமுடையவரென்பதை யறியாததும், இவர்கள் வெளியிலொன்றுஞ் மறைவிலொன்றுஞ் செய்யும் மனிதரென்றுணராமலும், இவர்கள் மேடைமேல் நின்று சபையின் முன்னுமிட்ட ஆட்டத்தையே யுண்மையான இவர்களிருதய வாட்டமெனக்கருதியும் ஏமாந்து, தங்கள் வீட்டிலுள்ள விதவைகளுக்கு மிகப்பொருள் விரயமிட்டு கல்யாணஞ்செய்தெவ்வளவோ சொல்லிமுடியாத கஷ்டநஷ்டமுற்றவரையுமின்னும் மனுபவிப்பவரையும் பார்க்கிறோம்; இவ்விதமாகவே மற்றவிஷயங்களிலுங் காணக்கூடுமவைகளையெல்லாம் எல்லா நற்குணமும் விவேகமும் பொருந்திய வுமதுமுன் யானெடுத்துரைப்பின் "சூரியன் முன் சுடரொளி" போலாகும், அன்றியும், உண்மையு மென்னையு மொப்பிட்டுப் பார்க்கில்——

கருணை—அப்பா நிர்மலா, நிறுத்து நிறுத்து—என்ன; இவ்வுலகத்திலிப்போது நல்லெண்ணமுடைய பிரசங்கிகள் இல்லையாவென்பதும், புருஷனைப் போக்கிய பூவையருக்கு மறு விவாகம் நடப்பித்தல் கூடாதென்பதுமுன்னுடைய கொள்கையா?

நிர்மலன்—என்னின்பச் சிநேகரே, ஐயோ, என்னெண்ணமுமக்குப் புலப்படவில்லையா? நான் சொல்வதென்னவென்றால் நான் மேலேகூறிய குற்றமுள்ள பிரசங்கிகள் பிறரைத் தூண்டிவிடுகிறார்களேயொழிய தங்கள் வீட்டிலெப்போதுஞ் சுமங்கலியம் நிறைவுற்றிருக்குமென்ற களிப்பினால் மயங்கி ஏதோதெய்வச்செயலாய்த் தங்கள் வீட்டிலுள்ள சுமங்கலி யொருவள் அமங்கலியாய்விட்டாலவர்கள் செய்வதியாதென்பதை யறியீரோ? உடனே தாஞ்சேர்ந்து முதன்மையாயும் விசித்திரமாயும் நடத்திவந்த "சீர்திருத்தப் விசேஷசபா" விற்குத் தன் பெயரை அந்த சபாபுஸ்தகத்தினின்றும் நீக்கும்படியாக ஒரு ராஜிநாமா கடிதமெழுதிவிடுவதுமன்றி யந்த சபையையே வெறுக்கவும் வேரோடேகளையவும் முயலுகிறார்கள். என்னன்பரே! "ஊர்ப்பெயரைச் சொன்னாலும் ஆள்பெயரைச் சொல்லாதே" எனப்பெரியோருரைத்தனராகையால், யான் சொல்லாமலே யுமக்குத் தெரியும். இதைவிட வேறென்ன கொலைத்தொழில் புரியவேண்டும்? அப்பா! இவர்களை நினைத்தலுந்தீதே. ஆகையாற்றான் "தீயார்க்காண்டலுந் தீதே, திருவற்ற தீயார் சொற் கேட்டலுந் தீதென" சான்றோரும் புகன்றனர்.

(குலசேகரன் வருதல்.)

குலசேக—ஆ! என் நண்பர்களே! உங்களிருவருக்கும் வந்தனம்.

கருணா—இப்படி உட்காருங் குலசேகரரே. (நிர்மலனைப்பார்த்து) ஏன் வார்த்தையை நிறுத்திவிட்டீர்?

குலசே—என்ன விசேஷம்? சற்று சொல்லுங்கள், நானுங்கேட்கிறேன்.

நிர்மலன்—வேறொன்றுமில்லை, "கொழுநனை ரகங்கொடுத்த கோதைமார் மறுபடியும் மணம்புரியலாகுமோ" வென்பது தானிவர் கேட்பது.

குலசே—நீங்களிருவருந் தயவுசெய்தெனக் கனுமதிகொடுத்தா லெனக்கிவ் விஷயமாய்த் தெரிந்தவற்றைச் சொல்லுகிறேன்.

இருவரும்—அப்படியே; நம்மில் பேதமுண்டோ? எப்படியாவது சங்கதி தெளியவேண்டியதுதானே முக்கியம்.

குலசே—முதலாவது விவாகமென்பதென்ன? அக்கினி, அருந்ததி, தேவர் முதலானோர் சாக்ஷியாகவும், இஷ்டர், பந்துக்கள், முதலியோர் முன்னிலையிலொருவன் ஒருபெண்ணைத் தானென்றும் (கனவிலுங்கூடப்) பிரியாதபடி மிகவும் அன்போடைக்கியத்தோடுங்கூடி, உயிரொன்றும் உடலிரண்டுமாக வெவ்வேறி இல்லறத்தை இனிது நடத்திப், பார்ப்போர் கேட்போர் யாவருக்குங் களிப்புண்டாகும் வண்ணம் செய்வதாகவும், அம்மாது தன்மாமிமாமனார் முதலிய தன் கணவரது சுற்றத்தாரிஷ்டர்களுக்குந் தவறின்றி தன் கற்பு நிலைமைக்கு நீங்குறாதபடி தன் கணவனையே தெய்வமாகவும் தன கணவனது தந்தைதாயாரையே தன் தந்தை தாயராகப்பாவிப்பதாகவுஞ்சொல்லி வேதவிதிப்படி பிராமணர், குருக்கள் முதலியோரைக்கொண்டு தத்தம் மரபிற்சேற்ற சடங்குகளை முடித்து, அம்மனுஷர்களிடம் மூறதிபெறுவதுதான் விவாகமென யெனக்குத் தோற்றுகிறது. இதில் மற்றவை எப்படியாகினுமாகுக மிகவும் முக்கியமானது

நாம் தெய்வத்தின் முன்பும், சபையின் முன்பும் நமது மனசாக்ஷியின் முன்புஞ் செய்யு முறுதியே வுறுதியெனின், பின் வேறு விவாகமென்பது எங்கிருந்திடையிற் கிளம்புகிறது?

கருணை—அப்படியானால் ஒன்றுமறியாத சிறுமிச்செல்வங்கள் பருவமுற்று வருந்தவு மின்னம் வேறுவித துன்மார்க்கங்களில் முயலவும் விட்டிருப்பதுதானே முறையோ? அன்பின் ரசமோ! சகுனியின் காரணமோ! பாவம்! ஐயோ, அவர் படும்பாட்டை யானென்னென்றியம்புவேன். ஓ தெய்வமே; இவர்களுக்கேதாவது வழியுண்டோ, அப்படியிருந்தாலென்னின்னன்பர்க்குரையாமலிருக்கின்றீர்; ஓ தயாபரரே, (எனச்சிந்தித்தல்.)

குலசீ—என்னன்பரே, கடவுளின்பேரிலேன் குறையைச் சுமத்துகிறீர்? நம்முடைய குற்றத்திற்கவராமீடுபடல் முறை? ஆயினுமென் சிற்றறிவிற்கொன்று தோற்றுகின்றது. அதாவது நாம், பால் மணமாறாதபாலகருக்கு மணமுடிக்குமேற்பாட்டை யடியோடே நிறுத்திவிட்டாலிவ்வளவு சங்கடம் நேரிடாதென எனக்குத் தோற்றுகிறது. தவிர, ஆண்மகன் குறைந்தபக்ஷம் இருபது வயது பொருந்தி தன் மனைவியைச் சரிவர நடத்து நிலைமையிலுமிருந்தால் திறம். அவ்வாறே பெண்மக்கள் பக்குவமடைந்தவளாகவும் காரியாகாரியந் தெரிந்தேனுமறிந்தவளாகவுமிருத்தல் மிகவும் மேன்மையை விளைக்கும். (வரும்)

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்.

ஈசுவரனது தசாவதாரங்களுக்குள் கிருஷ்ணாவதாரத்திலநேகற்புதங்களைச்செய்யப்பட்டது, அவரது அநந்தமகிமைகளைக் காண்பித்தார். இந்த அவதாரத்தில் பக்தர்களை மாத்திரம் ஸம்ரக்ஷித்தாரென்பதில்லை. துவேஷிகளையும் வைரிகளையும் இவரது கடாக்ஷத்தால் இரக்ஷித்தார். அர்ச்சுனனை நிமித்தமாகக்கொண்டு பூமியின் பாரத்தைக்குறைத்தார். கோகுலத்திலுதித்த கோபிகைகளனைவருக்கும் தனது பதவியையளித்தார். தாம் வெகு ஸம்ஸாரியாய் விளங்கினர் பல்லாயிரம் பிள்ளைகளைப்பெற்றனர். ஒருவராலும் சாத்தியமாகாத யோகங்களைச்செய்தார். பலசாலிகளான வஸுந்தரவரசர்களை துரும்பாக நினைத்தொழித்தார். கோபிகைகள் கிரகந்தோறும், ஒவ்வொரு கிருஷ்ணனாக விளங்கினர். ஒருவராலும் பார்க்கமுடியாத விச்வரூபதரிசனத்தை எசோதைக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் மற்றும் சிலருக்குமளித்தார். வஸுதேவருக்கும் தேவகிக்கும் தான் பிறந்தவுடன் தனது நிஜரூபத்தைக்காட்டினர் கோகுலம்முழுதும் கூத்தாடிவிளையாடினர். பசுக்களை கூட்டம் கூட்டமாக மேய்த்து இப்படியே ஜீவர்களெல்லோரையும் ஸம்ரக்ஷிப்பதாகத்தெரிவித்தார். வெண்ணெயைத்திருடி பக்தர்களான கோபிகைகள் கையால் லீலையாக அடிப்பட்டார், இராஸக்கிரீடையில் ஒவ்வொரு கோபிகளுக்கும் ஒவ்வொரு கோபாலனுமிருந்தார். இத்தகைய மஹா வல்லமையுடைய கிருஷ்ணாவதாரத்தைச் சில மத்தர்கள் பரிஹசிக்கின்றார்கள். அது அவ்வுண்மையை யறியாத குற்றமே, ஸர்வ வல்லமையுமுடைய பரமேசுவரனுக்கு எந்த காரியம் விரோதமானது, ஆகாசம் எதில் ஒட்டுகிறது, ஒன்றிலும் ஒட்

டவில்லையன்றோ அங்ஙனமே பரமேசுவரனுமொன்றிலும் பற்றுவதில்லை, அங்ஙனமே சுருதியும் கூறுகின்றது. "நலிப்யதேபாஹ்யதோஷை:" பாஹ்ய தோஷங்களில் அவன் ஒட்டுவதில்லை, ஆனதால் அவரிடத்தில் ஓர் குறையும் கற்பிக்கக்கூடாது. ஸர்வஜீவதயாபரனான எம்பெருமான் அவதாரஞ்செய்து துஷ்டநிக்கிரஹ சிஷ்டபரிபாலனம் செய்வதையே தொழிலாகக்கொண்டிருக்கிறார். அவர் ஏன் துஷ்டர்களை சிக்ஷித்து மறுபடியும் நிக்கிரஹிக்கவேண்டும்?

ஜீவர்கள் கருமத்தால் ரஜோகுணத்தில் மூழ்கி அசுரபாவனையிலழுந்துகிறார்கள். அதைக்கண்டு கருணாநிதி அவ்வப்பொழுது அவதாரஞ்செய்து பாபிகளையும் இரக்ஷிக்கிறார், பாபிகளை இம்சிப்பது இரக்ஷிப்பதாகுமா? அவர்கட்குபாபத்திற்கேதுவான சரீரத்தை யொழித்து ஸாத்வீக குணமபிவர்த்தியாகத் தக்க தனுவைக்கொடுக்கிறார், மற்றும் அவரது கையால் ஸம்ஹரிக்கப்பட்டவன் அவரையேயடைகிறான். ஏனெனில் அவர் ஞாபகமாகவே இறப்பதால் உடனே அந்த இடத்தையேயடைகிறான். ஈசுவரனையடைவதற்கு பலமார்க்கங்களுண்டு சிலர் வைரத்தாலுமடைவார்கள் கம்ஸனுமங்ஙனமேயடைந்தான் அங்ஙனமே பாகவதமும் கூறுகின்றது.

7-வது ஸ்கந்தம்.

பரீக்ஷித்துக்கூறுகிறார். ஸ்ரீபகவான், ஸமமாயும் சுத்தராயும் பூதங்களுக்கெல்லாம் ஸுஹ்ருத்தாயுமிருக்கிறார். அங்ஙனமிருக்க இந்திரனுக்காக அசுரர்களை எதற்காகவதம் பண்ணவேண்டும். நிர்குணனான ஈசுவரனுக்கு தேவர்களால் ப்ரயோஜனமுமில்லை தைத்தியர்களிடத்தில் த்வேஷமுமில்லை. அங்ஙனமிருக்க தேவபக்ஷபாதமாக தைத்தியர்களை எதற்காக நசிக்கச்செய்தாரென, ஸ்ரீமந் நாராயணனுடைய நிக்கிரகாநுக்கிரஹ குணங்களிடத்தில் எனக்கு மிக்க சம்சயமிருக்கிறது. அதைபோக்கவேண்டும் என்றார்.

சுகர், ஹே, மஹா ராஜனே உன்னால் நல்ல பிரசனம். பண்ணப்பட்டது கூறுவாம் பகவான் நிர்க்குணனாயிருந்தாலும் தனது மாயையினுடைய சத்துவ குணத்தை சுவீகரித்துக்கொண்டு தைத்தியர்களுக்கு பாதகரானார். ஸத்வம், ரஜஸ் தமஸ் என்று பிரகிருதிக்கு மூக்குணமுண்டு. அவைகளுக்கு ஓர் காலத்தில் விருத்தியாவது, க்ஷயமாவது, வருவதில்லை. ஸத்வம் மேற்பட்டால் தேவர்களையபிவிருத்தி செய்கிறது. ரஜோகுணம் மேற்பட்டால் அசுரர்களபிவிருத்தியாகிறார்கள். தமோகுணமதிகரித்தால் எக்ஷ ரக்ஷஸர்களபிவிருத்தியாகிறார்கள் இங்ஙனம் அந்தந்தகாலாநுகுணமாக பகவான் இருக்கிறார் எங்ஙனம் அக்னி விறகு முதலியவைகளில் அந்தந்த ரூபமாகத்தோன்றுகிறதோ அங்ஙனமே பகவான் தேவாதிகளிடத்தில் இருக்கிறார், நிபுணர்கள் அவரை திருஷ்டியாதி காரியத்தால் விசாரித்தறிகிறார்கள். எப்பொழுது பகவான் சிருஷ்டிக்க இச்சிக்கிறாரோ அப்பொழுது ரஜோகுணமபிவிருத்தியாகின்றது ஸம்ரக்ஷிக்கும் காலத்தில் சத்வகுணம் ஸம்ஹரிக்கத் தமோகுணம், இவ்விஷயமாக இராஜஸூயயாகத்தில் ஒரு பிரசினம் நடந்தது அதைச்சொல்லுகிறேன்.

ராஜஸூயாகத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ணன் சிசுபாலனை வதம்செய்த பொழுது அவனது தேஜஸானது அப்பொழுதே எம்பெருமானை கிருஷ்ணனிடத்து வந்து, ஐக்கியமாயிற்று அதைப்பார்த்து யுதிஷ்டிரர் நாரதரைக்கேழ்க்கிறார். பிரமோ இடைவிடாது பக்தி செய்யும் மஹான்களுமடைய முடியாத, ஸ்ரீகிருஷ்ணப்பிராப்தியை கிருஷ்ணத்வேஷியான சிசுபாலன் எப்படியடைந்தான் அதையறிய நாங்கள் இச்சிக்கிறோம். பகவானை நிந்தித்ததால் வேனனென்பவன் பிராம்மணர்களால், தமஸிலழுத்தப்பட்டான் அங்ஙனமிருக்க சிசுபாலனும் பாவியத் தொடங்கி இதுபரியந்தம் கிருஷ்ண த்வேஷியாகவிருக்கிறான். அங்ஙனமே தந்தவக்திரனும் இவ்விருவரும் கிருஷ்ணத்வேஷிகளன்றே இவர்கள் நரகத்திற்குச் செல்லவில்லை, ஆனால் ஸ்ரீபகவானது ஸாயுஜ்யத்தையடைந்தார்கள், இச்சந்தேகத்தை நிவர்த்திக்கவேண்டுமென, நாரதர்கூறுகிறார். ஜீவர்கள் பிரகிருதி புருஷவிவேகமின்றி சரீரத்தையடைந்திருக்கிறார்கள். அச்சமயத்தில் தேகாபிமானத்தாலும் நான் எனதென்னு மகங்காரத்தாலும் வைஷம்யமுண்டு அதனால் ஹிம்ஸாதிகளுமுண்டாகின்றது அங்ஙனமிருக்க ஸர்வாந்தர்யாமியான ஈசுவரனுக்கு வைஷம்யமேயில்லை, அப்பொழுது ஹிம்ஸையெப்படியுண்டாகும் ஆனாலினால் வைரத்தாலாவது, நிர்வைரத்தினாலாவது பயத்தினாலாவது காமத்தினாலாவது, ஸ்ரீஹரியினிடத்தில் மனத்தை வைத்தலே அவரையடையச்சாதனமாகின்றது. எப்படி ஜீவர்கள் வைரானுபந்தத்தால் தன்மயமாவார்களோ அப்படி பக்தியோகத்தாலடைய முடியாதென எனது நிச்சயம்; அதெங்ஙனமெனில் குளவி ஒரு பச்சைப்புழுவை தனது கூட்டில் வைத்து அடிக்கடி அதைக்கொட்டுவதால் அப்புழு அவ்வலியை பொறாமல் ஸதா அந்த நினைவையேயடைந்து எங்ஙனம் அப்புழுவும் குளவியாய் விடுகின்றதோ அங்ஙனமே வைரத்தால் ஈசுவரனை நினைத்தால் ஈசுவரனையே யடைந்துவிடுகிறான். அப்படியே புருஷர்கள் பகவானிடத்தில் மனதைவைத்து அந்தஸ்வரூபத்தையடைகிறார்கள். அநேகர் காமதோஷாதிகளால் பகவானிடத்தில் மனதை, வைத்து அக்கதியை யடைகிறார்கள் அவர்கள் யாரெனில்.

காமத்தால் கோபிகள்
பயத்தால் கம்ஸனை
த்வேஷத்தால் சிசுபாலன்
சம்பந்தத்தால் யாதவர்கள்
சிநேகத்தால் பாண்டவாதிகள்
பக்தியால் நாரதாதிகள்.

இவர்களைப்போல் ஒரு விதத்தாலும் வேனன் ஈசுவரனை நினையாததால் தமஸிலழுத்தப்பட்டான். ஆனதால் ஈசுவரனுக்கும் ஒருவரிடத்திலாவது வைஷம்யமாதிகளில்லாததால், அவர் எந்தக்காரியத்தைச்செய்தாலும், ஒன்றையும் செய்யவில்லை அனைத்தும் அவர் ஸந்நிதானத்தில் குணவைஷம்யத்தால் நடக்கின்றன, அதற்கு அவர் ஸாக்ஷியாய் விளங்குகிறார் ஆனதால் இவ்வவதாரத்தின் மகிமையைக்கூற ஆயிரம் நாவுபடைத்திருப்பினும் முடியாது இவ்வவதாரரகஸ்யத்தைக் கிருஷ்ணோபநிஷத்தும் கூறுகின்றது. ஸர்வாந்தரனும் ஸச்சிதானந்த ஸ்வரூபியுமான ராமச்சந்திரனைப்பார்த்து வனவாஸியான

ரிஷிகள் தன்விஸ்மயத்தையடைந்து ஆலிங்கனம் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார்கள் அப்பொழுது ஸ்ரீராமன் நாம் கிருஷ்ணாவதாரஞ்செய்யும்பொழுது நீங்கள் கோபிகைகளாகவந்து எம்மை ஆலிங்கனஞ்செய்துக்கொள்ளுங்கள் மற்றும் கிருஷ்ணாவதாரஞ்செய்த காலத்தில் கூடவந்தவர்களனைவரும் தேவாம்சமாகவே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது ஆனதால் ஸ்ரீ கிருஷ்ண மூர்த்தயிடத்தில் இடைவிடாது பக்தியைச்செய்வோமாக.

சாது ஜனத்தை நலியுங்கஞ்சனைச் சாதிப்பதற்கா
யாதியஞ்சோதியுருவையங்கு வைத்திங்குபிறந்த
வேதமுதல்வனைப்பாடி வீதிகள் தோறுந் துள்ளாதா
ரோதியுணர்ந்தவர் முன்னாவென் சேவிப்பார் மனிசரே.

"ஆத்மாநாத்மவிவேகம்" பிரசினோத்திரம்.

சாதன சதுஷ்டய சம்பத்து வராமலிருந்தாலும், கிரகஸ்தர்களாத்மவிசாரஞ்செய்வதால் தோஷமில்லை. ஆனால் மிக்கச்சிரேயஸ் உண்டு. அங்ஙனமே ஒவ்வொருநாளும் பக்தியுடன் குரு சிசுருஷையைச்செய்து "வேதாந்த சிரவணம் பண்ணினால் என்பது கிருச்ரம் பலம் கிடைக்குமென ஸ்மிருதிகளும் கூறுகின்றன. (கிருச்ரம் பதினாயிரம் காயத்திரியின் பலன்) பூர்வம் ஆத்மாநாத்மவிவேகஞ்செய்யவேண்டுமென்று கூறப்பட்டது.

ஆத்மாவென்றால் என்ன ?
ஸ்தூல, சூட்மகாரண சரீரமென்ற மூன்றின் விலக்ஷணன்
பஞ்சகோசங்கட்கு விதிரிக்தன்
அவஸ்தாதிரயஸாக்ஷி ஸச்சிதானந்த ரூபனே ஆத்மா.

அனாத்மாவென்றால் யாது ?

அநிருதஜட துக்கரூபமான (பொய்யாயும் ஜடமாயும் துக்கமாயும்) ஸமஷ்டி வியஷ்டி ஸ்வரூப சரீரத்திரயமே. (ஸமஷ்டி - தோட்டம் வியஷ்டி - ஒருமரம் ஸமஷ்டி - உலகம் முழுவதும் வியஷ்டி - ஒரு சரீரம்.)

சரீரத்திரயமென்றால் என்ன ?
ஸ்தூல சூட்ம காரண சரீரமென மூன்று
ஸ்தூல சரீரமென்றாலென்ன

பஞ்சீகிருதபூதகாரியம், கருமத்தாலுண்டானது ஜன்மாதிஷட்பாவவிகாரங்களுடன் கூடியது (ஷட்பாவவிகாரம் இருக்கிறது. உண்டாகிறது வளர்கிறது முதலியன,) அங்ஙனமே பஞ்சீகரணமும் ஆத்மபோதமும் கூறுகின்றது.

ஐந்து பூதங்களையும் இரண்டாய்ப்பிரித்து அரைப்பாகத்தைத் தள்ளி மற்றொரு பாகத்தை ஒன்றோடொன்று கலப்பதற்கே, பஞ்சீகரணமென்று பெயர்)

பஞ்சீகிருத மஹா பூதத்தாலுண்டானதாயும் சுகதுக்கங்களையனுபவிக்காதாரமாயும் இருக்கிறது. ஸ்தூலசரீரம், பால்ய கௌமார யௌவன வார்த்திக்கியமு வியவஸ்தைகளால் சீரணப்படுவதால் சரீரமென்று பெயர். (தஹ - பஸ்மீகரணே) தகிக்கப்படுகிறதென்று பொருளால் தேகமென்றால் பஸ்மபாவத்தையடைகிறதென்று பொருள்

பிரசி—சிலருடைய தேகங்கள் பஸ்மபாவத்தையடைகின்றது. சிலருடைய தேகங்கள் புதைக்கப்படுகின்றது. ஆனதால் எல்லா ஸ்தூலதேகங்களும் பஸ்மமாக்கப்படுகிறதென எப்படிக் கூறலாம்? ஆனால் எந்த எந்த அக்னியால் தஹிக்கப்படுகிறதெனில், எல்லா ஸ்தூலசரீரங்களும் ஆத்தியாத்மிக ஆதிபௌதிக ஆதிதெய்வீகாதி தாபத்திரயமென்ற அக்னியால் தஹிக்கப்படுகின்றது.

ஆத்யாத்மிகமென்றால் தேகத்தை விஷயீகரித்துண்டாவது அதற்கு அத்யாத்மமென்று பெயர். அதனாலுண்டாகும் துக்கத்திற்கு அத்தியாத்ம துக்கமென்று பெயர். அவையாதெனின் வாதபித்தகபங்களாலுண்டாகும் தலைவலி முதலிய வியாதியால் அடையப்படும் தாபமே அத்தியாத்மதாபமென்று பெயர்.

ஆதிபௌதிக மென்றாலென்ன? பூதங்களை விஷயீகரித்துண்டாகிற தாபத்திற்கு ஆதி பூத தாபமென்று பெயர். அது யாதெனில் திருடர் புலி முதலியதாலுண்டாகும் துக்கரூபமான தாபம் ஆதி தெய்வமெனில் தேவர்களை விஷயீகரித்துண்டாகும், குளிர், வெயில், மழை, இடி, மின்னல் இவைகளாலுண்டான துக்கரூபமானதாபம் ஆதி தெய்வம்தாபமெனப்படுகிறது.

பி—ஸூக்ஷ்ம சரீரமென்றாலென்ன?

உத்திரம்—அபஞ்சீகிருதபூதகாரியம் 17 இலக்ஷணங்களோடு கூடியது. பதினேழு தத்துவங்கள் யாது? ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்து கர்மேந்திரியங்கள் ஐந்து. பிராணாதிகள் ஐந்து, புத்தியும் மனதும் கூடி ஆக பதினேழு தத்துவங்கள்.

பி—ஞானேந்திரியங்கள் எவை?

உ—காது, துவக்கு, கண், நாக்கு, கிராணம். காது என்றால், காதின் துவாரத்திற்குள்ளிருக்கும் ஆகாசத்தை யாச்ரயித்த சப்தத்தை கிரஹிக்கும் சக்தியையுடையது. துவக்கென்றால் தோலுக்கு வேறாக, அதையே ஆச்ரயித்து பாதம் முதல் தலைவரையில் வியாபித்துச் சீதோஷ்ணாதிஸ்பரிசகிரஹண சக்தியோடு கூடிய இந்திரியத்திற்கு துவகிந்திரியமென்று பெயர். சக்ஷுரிந்திரியமென்றால் கண்ணுக்கு வேறாக, கண்ணையே ஆச்ரயித்து முழியின் நுனியிலுள்ள ரூபாதிகளை கிரஹிக்கும் சக்திக்கு சக்ஷு என்று பெயர். ஜிஹ்வை யென்றால் (நாக்கு) நாக்கிற்கே வேறாக நாவையே, ஆச்ரயித்து அதின் நுனியிலிருந்து ரஸாதிகளை கிரஹிக்கும் இந்திரியத்திற்கு ஜிஹ்வை என்று பெயர். கிராணேந்திரியமென்றால் மூக்கிற்கு வேறாக, அதையே யாச்ரயித்து அதின் நுனியிலிருந்து வாசனைகளை யறியுஞ்சக்திக்கு, கிராணமென்று பெயர்.

பி—கர்மேந்திரியங்க ளெத்தனை வகைப்படும்?

உ—வாக்கு, பாணி, பாதம், பாயு, உபஸ்தம் (வாய், கை, கால், குதம், குறி) வாக்கென்றால், வாய்க்குவேறாக அதையே யாச்ரயித்து எட்டுஸ்தானங்களிலிருந்து சப்தோச்சாரணத்தைச் செய்யும் சக்திக்கு வாக்கென்று பெயர் அஷ்டஸ்தானங்களாவன. உரம், கழுத்து, தலை, கன்னம், நாக்கு, பல்லு, உதடு, மூக்கு இவைகளே. பாணீந்திரியமென்றால் கைக்கு வேறாக அதையே ஆச்ரயித்து கொடுக்கல் வாங்கல் முதலிய காரியங்களைச் செய்யும் இந்திரியங்கட்கு பாணி இந்திரிய மென்றுபெயர். பாதேந்திரியமென்றால் பாதத்திற்கு வேறாக பாதத்தையே தழுவி, அதிலேயே இருந்து நடக்கவுமுட்காரவுமுபயோகப்படுகிற, இந்

திரியத்திற்குப் பாதமென்று பெயர். பாயு இந்திரியமென்றால், குதத்திற்குவேறாக அதையே தழுவி மலத்தை வெளியாக்குவதற்கு பாயுவென்று பெயர். உபஸ்தேந்திரியமென்றால், உபஸ்தத்திற்கு வேறாக, அதையே யாச்ரயித்து சுக்கில மூத்திரங்களை வெளியாக்கும் இந்திரியத்திற்கு உபஸ்தமென்று பெயர். இவைகளே கருமேந்திரியங்கள்.

பி—அந்தக்கரணமென்றாலென்ன ?

உ—(மனோபுத்தியகங்காரம் சித்தமென ஐந்து) மனத்திற்கு ஸ்தானம் கழுத்து) (புத்திக்கு முகமிருப்பிடம்; சித்தம் நாபியிலிருக்கிறது. அகங்காரம் ஹிருதயத்திலிருக்கிறது. (இவைகள் உட்புறத்தில் ஹிருதயத்தை யவலம்பித்தந்தந்த ஸ்தானங்கள் மட்டும் வியாபித்திருக்கிறதென சிலர் கூறுகிறார்கள். இவைகளின் விஷயங்கள், (மனத்திற்கு ஸம்சய விருத்தி) (புத்திக்கு நிச்சய விருத்தி) (சித்தத்திற்கு தாரண விருத்தி) (அகங்காரத்திற்கபிமான விருத்தி) அநுசந்தானம் பண்ணுகிற அந்தக்கரண விருத்திக்கு சித்தமென்று பெயர் அபிமானிக்கிற அந்தக்கரணவிருத்திக்கு அகங்காரமென்று பெயர் சித்தமானது புத்தியில் அடங்கியிருக்கிறது. ஏனெனில் விஷயத்தையறியும் சக்தி பொதுவாயிருப்பதால் அகங்காரமானது மனதிலடங்கியிருக்கிறது. சங்கல்பமென்பது பொதுவாயிருப்பதால் புத்திக்கு அபூர்வத்தை சிந்திப்பது விஷயம், சித்தம்பூர்வானுபவத்தை சிந்திப்பது விஷயம். மனஸ் உள்ளும் புறம்புமுள்ள விஷயங்களை யறிவது விஷயம் அகங்காரத்திற்கு அநாத்மாவை ஆத்மாவென்றெண்ணுவது விஷயம்.

பி—பிராணாதிகளென்றால் என்ன ?

உ—பிராணாபான ஸமானோதான வியானனென ஐந்து. அவைகளின் ஸ்தானங்களைக் கூறுகிறோம்.

1. ஹிருதயத்தில் = பிராணன்
2. குதத்தில் = அபானன்
3. நாபிதேசத்தில் = ஸமானன்
4. கழுத்தில் = உதானன்
5. ஸர்வசரீரத்திலும் = வியானன்

இவைகளின் விஷயங்களாவன. பிராணன் மூச்சை வெளிவிடுகிறது. அபானன் உள்ளேயிழுப்பது உதானன் உயரத்தூக்குவது ஸமானன் ஸமப்பண்ணுவது வியானன் முழுதலும் வியாபிக்கச்செய்வது இவைகளில் உபவாயுகளைந்து. நாகன், கூர்மன், கிருகரன், தேவதத்தன், தனஞ்சயன், இவைகளின் விஷயங்கள் தும்மல் முதலியன.

இந்திரியங்கட்கதிபதிகள்.

	இந்திரியம்		தேவதைகள்	
1.	சுரோத்திரம்	=	திக்கு	
2.	துவக்	=	வாயு	
3.	கண்	=	சூரியன்	ஞானேந்திரியங்கள்.
4.	ஜிஹ்வா	=	வருணன்	
5.	கிராணம்	=	பிருதிவி	
1.	வாக்	=	அக்னி	
2.	பாணி	=	இந்திரன்	
3.	பாதம்	=	உபேந்திரன்	கருமேந்திரியங்கள்.
4.	பாயு	=	மிருத்யு	
5.	உபஸ்தம்	=	பிரஜாபதி	

1. மனது = சந்திரன்
2. புத்தி = பிரகஸ்பதி
3. சித்தம் = ருத்திரன் அந்தக்கரணசதுஷ்டயம்.
அகங்காரம் = க்ஷேத்ரக்ஞன்
பிராணன் = ஈசுவரன்
அபானன் = விசிஷ்டன்
வியானன் = விச்வசிருஷ்டா பிராணபஞ்சகம்.
உதானன் = விசுவயோனி
சமானன் = அயோநிஜன்

இவைகளில் பிராணமய கோசமானது கிரியா சக்தியையுடையது கார்
னோமயகோசமானது இச்சாசக்தியையுடையது காரண ரூபம். இவை
றும் கூடியே லிங்க சரீரமென்று பெயர்.

வரும்.

என் தலைவிதி

த்தேசத்திலனைவரும் தமக்குத் துக்கசுகாதிகள் சேர்ந்த
“என் தலைவிதி” என்று கூறுவது வழக்கம். விதியென்
னக்கேட்டால் பிரமன் சிருஷ்டிக்கும் காலத்தில் தமக்கு
வரவேண்டுமென்று விதித்திருக்கிறார் என்பர் சிலர். என்
யென்பர் சிலர். இதனுண்மையாதெனை விசாரிப்பாம்.
மரர்களும்கூட இவ்வார்த்தையைவிடாது சொல்லுவார்கள்
தை நமது தேசத்தில் பண்டைய காலம் தொட்டு வழங்கப்
கின்றது. இவ்வாக்கியமானது மஹாதுக்கத்தை அக்கண
சாந்தப்படுத்திவிடுகின்றது. மஹாசுகத்தாலுண்டாகும்
ரத்தை யரைக்ஷணத்திற் குலைக்கும் வலிமையுடையது. பாம
இவ்வார்த்தையினாலேயே துக்கசாகரத்தை யடைவதுடன் அக
தையும் யொழிக்கிறான். சிறுவனும் தன்னை யாதரிக்கும் தா
யை இழந்து தத்தளிக்கும் காலத்தும் என் தலைவிதி யென்று
கத்தை நிவர்த்தித்துக் கொள்ளுகிறான். பெரிய அரசனும்
மே தர்க்கப்பண்டிதர்களும், இயல்பாகவே இவ்வார்த்தையின்
யறிந்து துக்காதிகளில் மூழ்குவதில்லை. ஆனதினால் இவ்வா
மகிமைபொருந்தியதே. எப்பொருளைக்கொண்டு இவ்வார்த்
ம்மவர், மனத்தின் வழியாக நாவிலுதிக்கின்றது, நாம் என்னும
கூறுகிறோம் என்றால், கூறுவோம்.
மென்பது சரீரமா? அல்லது வேறா? சார்வாகர்களும் மற்
ரும் சரீரத்தையே நாமென்று எண்ணுகிறார்கள். அது அறி
யே. சரீரத்தை விசாரித்தால், பூதாம்சமே யன்றி வேறல்ல.

இச்சரீரம் ஸ்தூலபூதங்களால் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பூதங்களோ ஜடப்பொருளைச் சார்ந்தன. இது அன்னத்தைத் தின்பதினால் வளர்கின்றது. தாயினது யோனியிற் பிதாவானவன் காமத்தாலே ரேதஸ்ஸை விட்டால் அது கர்ப்பாசயத்தில் சுரோணிதத்தோடு பரிபக்குவப்பட்டு பத்துமாசத்திற்குள், பூரணமான சரீரமாகின்றது. இக்கருப்ப ரகசியத்தை சமயம் நேர்ந்தபோது கூறுவோம். பத்துமாதஞ்சென்று கீழே விழுந்தவுடன் தாயினது பாலால் வளர்க்கப்பட்டுப் பிறகு அன்னத்தால் வளர்க்கப்படுகின்றது. நாம் உண்ணும் உணவுகள் மூன்றாகப்பிரிந்து அதில் ஸ்தூலபாகமனைத்தும் ஸ்தூல சரீரத்தை வளர்க்கின்றன. சூக்ஷ்மபாகங்கள் மனதையும் இந்திரியங்களையும் வளர்க்கின்றன. இங்ஙனம் அன்னத்தால் அபிவிருத்தியாகி அன்னமின்றேல் அழிகின்றது. ஆனதினால் இச்சரீரத்தை எப்படி நான் என்று கூறலாம். நான் என்று சேதனத்தையே லோகத்தில் கூறுகிறார்கள். இச்சரீரத்தையே நான் என்று கூறத்துணிந்தால், மரத்தையும் நான் என்று கூறவேண்டும். ஏனென்னில் மரமும் ஜடமே. சரீரமும் ஜடந்தான். இறந்த சவத்தையும் நானெனக் கூறலாம். அங்ஙனம் கூறுவது வழக்கமில்லை ஒருவனிறந்தால் சரீரமெதிரிலிருக்க அவன் எங்கேபோய்விட்டானென்று சுற்றத்தாரெல்லாரும் வீழ்ந்தழுகிறார்கள். சிலக்ஷணம் தீயிடாதிருந்தால் நாற்றமுண்டாகிவிடுகின்றது. யாராவது பிணத்தை நான் என்று கூறத்துணிவாரோ? துணியாரன்றோ அங்ஙனமே சரீரத்தையும் நான் என்று கூறலாகாது. அன்றேல் நான் என்பதெதுவென்றால் சரீரத்தையாள வல்லமையுடைய, மற்றொரு பொருளே. அப்பொருளையே ஆன்றோர் ஜீவனென்பர். ஜீவலக்ஷணம் யாதெனில் இத்தூல சரீரத்தையொழித்து இதற்கு விலக்ஷணமாக சூக்ஷ்மமான பூதங்களாலமைந்த சூக்ஷ்ம சரீரமென்றொன்றிருக்கிறது அச்சரீரமும் நாமல்ல. அதுவும் ஜடப்பொருளாலமைந்ததே அச்சரீரத்தில் மாத்திரம், நாம் இருக்குங்காலத்தில் கனவைக்காண்கிறோம், பிறகு விழித்தவுடன் நாம் கனவு கண்டோமென்று ஞாபகமுண்டாகிறது. அக்கனவையறிந்தவன் ஜடப்பொருளுக்கு வேறான சேதனாம்சமாயிருத்தல் வேண்டும். அங்ஙனமே தூங்கும்ஸ்தானத்திற்கு காரணசரீரமென்று பெயர். அக்காலத்தில் நாமொன்றையுமறியாமலிருந்து விழித்தவுடன் இதுவரையில் தூங்கினோம் என்று கூறுகிறோம், அத்தூக்கத்தையும் அறிந்தவன் ஒருவனிருத்தல் வேண்டும். இவ்விஷயத்தைக் காலம் நேர்ந்தபோது விரிவாக விரிப்பாம். ஆனதால் ஸ்தூலசூக்ஷ்ம காரண சரீரங்கட்கு விலக்ஷணனாய் இச்சேதனனிருத்தல் வேண்டும் அச்

என் தலைவிதி

சேதனன் இச்சரீரத்திலிருந்து விவகாரங்களைச் செய்கிறான். அவன் முற்கூறிய மூன்று சரீரங்களையும் அறியும் சக்தியுள்ளவன். இவைகளை யழித்தாலும் அழியாதவன், அவன் நித்தியன் அவன் இத்தூல சரீரத்தை விட்டு வெளிக்கிளம்பியவுடனே இறந்தான் என்று கூறுகிறார்கள் அவன் எப்படி வெளிக்கிளம்புகிறான் எவைகளோடு போகிறானென ல் அதற்குத்தாரம் வேதாந்தசாஸ்திரிகள் கூறுவது யாதெனில் பஞ்ச பூதங்களுக்கு ஆதாரமாயும் இவ்வுலகமனைத்தும் தோன்றுவதற்கு காரணமாயும், அனைத்தையும் தாங்கியும் ஒன்றிலுமொட்டாமலாகாசம்போல் வியாபித்து, விளங்குகிற பரமேசுவரனை நிதாத்மாவிடத்து நிர்வசனீயமான அஞ்ஞானத்தால் ஜீவபாவமுண்டாகி, ஸூக்ஷமகாரண சரீரங்களுடன்கூடிய, அநேக கோடிஜீவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஸ்வச்சென்மங்களியற்றும் புண்ணிய பாவங்களுக்குத் தக்கபடி ஸ்தூலதனுக்களுண்டாகிறது. அச்சரீரங்களை ஒவ்வொரு ஜீவர்களும் [illegible]ன நினைத்து விவரிக்கிறார்கள். சரீரத்தை நானென நினைத்து இச்ச[illegible]த்தின் சுகத்தின் பொருட்டு கிருத்தியங்களைச்செய்கிறார்கள். அவ்[illegible]சனைகளனைத்தும் சூட்சமசரீரத்தி னம்சமான மனசில், பதித்து கிடக்[illegible]றன. அவ்வாசனையின் வசத்தாலேயே நமது கருமங்களும் நடத்தப்படுகின்றன. ஜீவன் ஒரு சரீரத்தைவிட்டுச் சென்றாலும் அவனோடுகூடச்செல்லும் சூக்ஷமசரீரத்தில் ஸர்வவாஸனைகளும் குடிகொண்டிருப்பதால் அவ்வாசனைக்குத்தக்கவாறு ஜன்மங்களுண்டாகின்றன. இதைப்பற்றி ஜன்மாந்தரமென்று வேறுவிஷயமாக வெழுதுவோம். அவ்வச் செனமங்களிலுண்டாகும் ஸுகதுக்கங்களனைத்தும் பூர்வஜென்மங்களிற் செய்த கருமத்தின் பயனே. எப்படியெனில் ஒரு வீட்டில் குடியிருந்த ஒருவன் இவ்வீட்டிலிருக்கும் காலத்தில் பொய்சாக்ஷி சொல்லியும், திருடியுமிருந்து வேறுவீட்டுக்குச் சென்றாலும் முன் செய்த குற்றத்திற்காக தெண்டிக்கப்படுவானன்றோ. அங்ஙனமே பூர்வசரீரத்திலிருந்த காலத்திற்செய்த பாபபுண்ணியங்கள் மற்றொரு சரீரத்தில் ஸுகதுக்கங்களை யனுபவிப்பது இயல்பே வாசனையின் வழியாகவே பிரவிருத்தியுண்டாவதால் அப்பிரவிருத்திக்கு தக்கவாறு பலனுமடையப்படுகின்றது ஆனதால் "என் தலைவிதி" [illegible] ன்பது நான் பூர்வஜன்மத்தில் செய்த கருமத்தின் ப[illegible] றன். ஆனதால் "என் தலைவிதி" என்று நம் தேசத்தில் எல்லோரும் கூறுவதற்குக் காரணம் ஒருவாறு தெரிந்தது. நான் பூர்வஜன்மத்தில்செய்த கருமத்தின் பயனே என் தலைவிதி [illegible]கின் பொருள், பிரமன் என தலையில் எழுதினான் என்றால் பிரம[illegible] ஜீவர்கள் செய்த

14524

ருமத்திற்குத்தக்கவாறு, பலனையளிக்கிறார். நியாயாதிபதியானவன்
ண்டனை விதிப்பதுபோல் ஈசுவரனும் இவர்கள் செய்த பாபபுண்ணிய
ருமத்திற்குத் தக்கவாறு பலனைக் கொடுக்கிறார். சிலர் தனக்குத் து
க்கமுண்டான காலத்தில் பாழுந்தெய்வம் எனக்குத் துக்கத்தைக்
கொடுத்ததே, என்பார்கள் அது மூடத்தனம் ஸர்வஜீவதயாபரனான
வனுக்கு யாராலாகவேண்டுவதென்ன? அவர் எல்லா காரியங்க
ளும் அஸங்கனாயிருந்து லீலையாய் செய்கிறார். அங்ஙனமே பிரம
சூத்திரத்திலும் "லோகவத்து லீலாகைவல்லியம்" என்று கூறப்பட்
டிருக்கிறது. அவருக்கு வைஷம்மியமுமில்லை. அவிஸ்வாஸமுமில்லை
அவர் பெருங்கருணைத் தடங்கடலானதால், அவரைத்தூஷிப்பது பி
சகு. சுகப்படுங்காலத்தில் ஈசுவரனை நினைப்பதேயில்லை. அக்காலத்தி
ல் என்னாலன்றோ இக்காரியம் செய்யப்பட்டது. என்னுடைய சாமர்
த்தியம் யாருக்குவரும் என்று அகங்கரித்துக்கொள்ளுவதும் வழக்க
முண்டு. அக்காலத்திலும் ஈசுவரனே இச்சுகத்தையும் கொடுத்தான்
என்று அவரை ஸ்தோத்திரஞ்செய்தால் நன்று. அக்காலத்தில் ஈசு
வரனாபகமே வருவதில்லை. இது எவ்வளவு அநியாயம். ஆனதால்
நமக்கு எச்சம்பவம் வரினும் நமது கருமத்தால் நேர்ந்ததெனச்சகித்
துக்கொண்டு மறுபடியும் துக்கப்படுவதற்கு ஹேதுவான கருமங்க
ளைச் செய்யாமல் ஸாத்விகமான கருமங்களைச் செய்வது அறிஞரு
டைய இலக்ஷணம் இதற்காகவே நம்மான்றோர்கள் எக்காலத்திலும் "எ
ன் தலைவிதி" என்று மஹா துக்கங்களையும் சகித்துக்கொண்டுவரு
கிறார்கள் ஆனதால் பண்டைய காலந்தொட்டு பாமரர்களும் வழங்
கிவரும் இவ்வாக்கியம் நம்மவரிடத்திலோர் நன்மையின்பொருட்டே
வழங்கிவருகின்றது. சுபம்.

அதிக ஆசை மிகுதி நஷ்டம்.

(:o:)

பூமகள், நாமகள், சேமகள், மூவரும் சேர்ந்து மகிழ்வாழும், செல்வபுரி
எனத்தகும் தஞ்சைமாநகரின்கண் குணத்தாலும், மணத்தாலும், கனத்தாலும்,
இனத்தாலும் ஸர்வமித்திர ஆப்தரத்தினை அபரஞ்சிப்பொனக் கொஞ்சிக்குலாவும்
மிஞ்சவிசிய விஞ்சை பிரதாபமசகிய முகில்தேவய நிரையார பிரசங்கவாருதி
நயம்பிற சொலத்துணைத்து நற்சுகத்தால் சிரமசைத்து ஆனந்தம் விளைத்து பாவல,
நாவல, காவல, சிரேஷ்ட சிரோபூஷணங்களுக்கு முன்னிகராய், சொன்னய
மாம் பரிமளம்வீச, பொதுநலமாம் தென்றலது தாவ, அன்பாஸ்த்தமதாம் நறும
லர்ச்சோலையில் மேவ, அகமெலாம ஆனந்த நீராட்டி, சீராட்டி, பேரோட்டி
நிர்த்தும் கார்முகில் சுரந்த, கேர்மிகச் செய்த நற்கிருத்திய மிகுந்த சுந்தரமித்

தீர, சந்ததமும் விண்விக்கத எமது சிந்தையிற்றோய்ந்த நவரத்தினகவி சிரேஷ்டர்களும், நவவித்தியா நாவலவீரர்களும், சதுச்சாஸ்திர நூதனமைவேதியர்களும் மந்தகாசமாருத வசநாமிருத சொற்கொத்தெடுத்து நலமாயிற்றொடுத்து, வாரந்தவராதளித்து, கருமணமாலையதனைக் கோணமதாய்த்தொடுத்து வருவதை தமியேன் நினைத்து இறகு முளைத்த மனஞ்சலித்து உச்சாகஞ்சொலித்தெழும் போது மலைத்து நிலைதகு நிறைந்து ஆயினும் செஞ்சொற்றமிழ்க்கமழும் அம்சதார சுகமனுபவிக்கும் மித்திரனுக்கு நெருஞ்சியிட்டவசநமாய் எம்கோர்வை நிரர்கு மேனன எங்கித்தியக்னி நின்றணிக்கு நிகரற்ற எம்மதிப்புக்குப் பொருட்டேற்ற உலகோர்க்கு உன்னதமாம் கருத்துற்று கடைகாணவேண்டி புல்லறிவிற்குப் புலப்பட்ட அழுக்காற்றலும் அவாப்பெருக்காலும் விளையப்பெற்ற மிருந்தகஷ்டத்திற்கு திருஷ்டாந்தமாக வடியிற் கண்ட கதையைவிடுத்து நவரசக்கவியுடுத்த வின்னிருபசிம்மங்களை அபயமென்றாரடுத்த ஆரம்பிக்குமிதனை ஆதங்கேற்றி எமமைப்போற்றவும் முறையும் வேண்டுகிறோம்.

கதையின் வரலாறு.

அபிராமபுரம் என்ற ஓர் சிற்றூரில் அழுக்காறு என்னும் பொறாமையை ஆபரணமாகவும், அவாப்பெருக்கென்கிற பேராசையைப் பூஷணமாகவும், பூணப்பெற்றுள்ள அங்கப்பசெட்டி யென்னுமோர் வணிகன் அளவற்ற நிதிக்கு வியத்துக்கு அதிபதியாகயிருந்து வந்தான் அவன் எக்கணத்தும் அன்னியருடைய சொத்துக்களை அபகரிக்கும் விஷயத்தில் கண்ணுங்கருத்து முடையவனாக இருந்து வந்ததுமன்றி, அவன் சொந்தபணத்தில் ஒருகாசேனும் செலவழிக்க மனமில்லாதவர்மியாகவுமிருந்து வந்தான். அவன் தனக்கு மனதொத்த நேய னொருவனை வேண்டி மேற்கண்ட அபிராமபுரத்தில் வசித்துவரும் திம்மப்பையர் என்னும் தெய்வபக்தியிற் சிறந்த விப்ரகுலபஞ்சாக்கியானவர், தனக்கு புரோகித மூலமாயக்கிடைக்கும் ஐவேஜியைக்கொண்டு மனைவி மக்களோடுண்டுடுத்திவரும் அந்தணரையன்றி வேறொருவரும் இட்டாமையாலன்னவரை நட்பாகக்கொண்டு உடலும் உயிரும் தேனும்பாலும் போலவெகு அன்யோன்னியமாய் இணைபிரியாதமானையொத்து கூடிச்சுகித்திருந்து வந்தான். மேற்கண்ட மறையவர் தினந்தோறும் அந்தணர்க்குரிய ஆகமவிதிப்படி வைகறையிற்றுயில் நீங்கி கதிரவன் உதிக்குமுன்னர் துயனீராடி நித்திய கர்மாநுஷ்டானங்களனைத்தும் வழுவற நடத்திய பின்னர், அவ்வூருக்கருகாமையில் பாழடைந்து அடியோடு இடிந்து விழுந்து கிடக்கின்ற ஈசுவரன் கோயிலின் முனைமுகட்டிலுள்ள விக்கிரகங்களைப் பக்தி சிரத்தையோடு வணங்கி அவர் மீது சரிந்து விழுந்து கிடக்கின்ற கற்களில் சிலவற்றை எடுத்தப்புரப்படுத்திப் பூசித்து வருவது வழக்கமாய் வைத்துக்கொண்டிருந்தார். இவ்வண்ணம் ஒவ்வொரு நாளும் தவறாது நடத்திவருவதைக் கண்ணுற்ற போதெல்லாம் செட்டியார் இம்மறையவரைப்பரிகாசஞ்செய்து வருவார். அதைச்செவியேற்ற அந்தணர் கொஞ்சமும் பொருட்படுத்தாது புன்னகைகொண்டு "யான் எடுத்த ஜன்மம் எற்றுக்கு? இப்பூதலத்தின்கண்ணுள்ள சராசரமனைத்தும் படைத்தளித்தழிக்கத்தக்க வல்ல கடவுளுக்குத்தொண்டுசெய்யவேண்டியேயன்றி வேறென்னை" எனப்புகன்றுதான் இயற்றவேண்டிய கருமங்களை வழுவற நடத்தி வருவார். இப்படிக்கிருக்குந்தருவாயில் ஓர்நாள் மறையவரன்றி செட்டியார் மாத்திரம் தனிப்பட்டு தனது தேகாரோக்கியத்தினிமித்தம் மேற்கூறிய விநாயகமூர்த்தியின் திருவாலயத்தின் முகட்டில் ஆனந்தஸ் இலைகளோடும் (வாறுறவோங்கி வளர்ந்திராநின்ற ஓர்) ஆலமரத்தினடியோரத்தினின்று வரும் பரிமளமிகுந்த இளந்தென்றல் கொண்டு நின்றனன். அச்சமயத்தில் சற்செயலாய் ஓர் தொனியுண்டாயிற்று! அத்தொனியைச் செவியேற்ற

அக்கப்பச்செட்டி ஆ! ஆ! என்னவிந்தை! இங்கு வீசும் இளந்தென்றலின்றி வேறு தொனிவரக்காரணமென்னே வென்றையுற்று, நாற்புறமும் நோக்கியும் யாதும் தோன்றிலனாய் ஆ! ஓ! விக்நேசுவரப்பெருமானின் திருவருளாமெனத்தேர்ந்து எழுந்து கரிமுகவனை திருச்சந்நிதிமுன் அதிக பயபக்தியுடன் வணங்கி "ஹே கஜாநந! உனக்குள்ள இடையூறுகளைத்தும் நீக்குமென் கவனமாய்க்கொந்தப்புறப்படுத்தி அசவோடு பூசித்தடி பணிந்தேத்திப் போற்றிவரும் அந்தணனுக்கு இதுகாறும் எவ்விதமான ஷேமமுமளித்தனையே; அதனை அடியேற்கு அறிவிப்பையேல் அவ்வாறே யானும் நின்திருவருட்படி நடத்தி வெளிப்படையாது இன்னலனைத்தும் தீர்த்துக்கொள்ள வெண்ணுகின்றேன் விரைவில் விளம்புதி" எனப்பிரார்த்தித்தனன்.

பிரதித்தொனி உண்டாயிற்று யாதெனில் "யான் இதுகாறும் வெகு சமுசாரியும் மிக்க ஏழையும், தக்க தருமசிந்தையுள்ளவனுமாகிய வேதியருக்கு மனமகிழ்ந்துளம்பூரித்து ஒன்றும் உதவிபுரிந்தளித்தேனில்லை யானும் அடுத்துவரும் புதுவருடப்பிறப்போ திதிதனைத்தவறாது ரூபா 10000 அளிக்கப்போகிறேன்" என்றது. இவ்வற்புதத் திருவாக்கியத்தைச் செவியுற்ற செட்டியார் திடுக்கிட்டு, இப்பிரதிமைகொண்டு இங்கு, சில ரூபமாயுள்ள இச்சிலை விக்கிரகங்களைத் தவிர வேறு ஒருவரையுங்காணோமே! பிதாவே! உண்டான மூலகாரணம் விளங்கவில்லையே என்று தனக்குத்தானே நெடுநேரம் ஆலோசித்தும் ஒன்றுந்தோன்றாது கடைசியாய் கண்முன்னே நின்ற பிம்பரூபமாகவே விளங்கும் கடவுளின் வாக்கியமெனவே துணிபுற்று தன்திருப்பிடஞ்சென்று தனது புல்லறிவின் சிறுமையாலும் தனத்தினைப்போல தனக்குள்ள அவாப்பெருக்கின் மிகுதியாலும், தனது அன்பாகவன்பனுக்கு கிடைக்கப்போகும் தனத்தினை எல்லாத்தத்தனமாகத்தான கைப்பற்றிக்கொள்ளவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தை வகித்தெழுந்து உடனே அந்தணனைத்தன்பால் வரவழைத்து எனதுயிருக்குயிராய் விளங்கும் அன்பனைப எனக்கு நின்மீது நெடுநாளாய்ச் சேர்ந்துள்ள அன்பின் பேலிட்டால் இன்பமளிக்கத்தக்க பலனை "இன்று தான் நீ அடையும்படியான பெரும்பாக்கிய பரிபக்குவகாலப்பிராப்திகை கூடகிட்டியதென்று நினைக்கின்றேன் யான் செப்பும் நன்மொழிக்கு மறுத்துரைக்காது ஒப்புக்கொள்ளுவீராகின் மேலாகமொழிந்தப்படிக்குள்ள பெருமபிரயோசனத்துக் குரியவராவீ"ரென மொழிந்தான். அவ்வாக்கியத்தின் முடிவு முற்றும் முடிவதற்குமுன் அந்தணன் அடங்காமகிழ்ச்சிகொண்டு, ஆனந்த தாண்டவமாடி தன்னை மறந்து உள்ளமகிழ்ந்து உடலம்பூரித்து தாங்களிடுங்கட்டளையின்படி தவறாது நடக்க ஆயத்தமாயிருக்கின்றேனென மொழிந்தான். இவ்வாக்கியத்தைச் செவியேற்ற பேராசைக்கள்வனான தனிகன் தந்திரமாக ஓர் மொழிசொல்லத்தொடங்கினன்.

ஓ ஐயன்மீர் இப்பூதலத்தில் அறிவிறந்த தனத்துக்கதிபதியாயிருக்கிறதும், தனமில்லாமைக் குரியவனாயிருக்கிறதும், அவரவர் யுக்திபுத்தி சாமர்த்தியத்தினாலல்லவா? அன்றியும் அவரவர்கள் முன்சென்மத்திலியற்றிய பூசாபலத்துக்கு தகப்படி தான் இச்சன்மத்தில் உண்டாகக்கடவது என்று அனாதியாய் ஏற்பட்டிருக்கிற விதியை அனுசரித்து வெகுகாலமாய் நடந்தேறி வருகின்றது. இதற்கு வேறு உவமை சாட்சியாய் வேறாக்கு என்னையும் நின்னையும் பார்ப்பதைக்கொண்டே தெரிந்துகொள்ளலாம். கடவுளின் கிருபைக்கு அபாத்திரனாகவும், மிகுந்த ஏழ்மையையும், எவ்வளவு நெடுங்காலம் அனுசரித்து வருகின்றவனாயுமுள்ள நினக்கு யானே பேச்சினும் கொஞ்சம் பொருளீட்டி உதவிபுரிவோமென்றால கடவுளின் கிருபாகடாக்ஷத்துக்கு யானும்பாத்திரனல்லாதவனாகி விடுவேனோ என்று அச்சம் எனக்கு தோன்றுகின்றது ஆனால் அதற்கு ஓர் சூழ்ச்சி

இயற்றலாமென எமக்குத் தோற்றுகின்றது. எவ்வாறெனில், "உமக்குப் பிரதிதி-னமும் உமது தொழிலினால் கிடைக்கும் ஐவேஜிகளில் ஓர் குறிப்பிட்ட நாளின் வரும்படியை மட்டும் நான் அடைகிறதென்றும் அதற்கு பிரதிப்பிரயோசனம் என்கிற முறைமையில் எனக்கிஷ்டமான தக்கபொருளை நினக்கு இனாமாக கொடுத்துவிடலாமென்றும் எண்ணிக்கொள்ளுகிறேனென்றான் அதற்கு அவ்வே-டியனா னெனதில்லாள் வெகுபொல்லாள்; அவளனுமதியன்றி ஒருவிஷயமும் யான் இயற்றுகிறதேயில்லை; ஆதலின் அவளனுமதியை ஒருநொடியில் பெற்று வந்து தங்கள் கருத்தைப் பூர்த்திபெறும்படி முடித்துவிடுகிறேனென மொழிந்து உடனே தனதில்லாளிடம் நோக்கி வருங்கால் வழியில் எதிர்ப்பட்ட தனது மித்திர-னாகிய சண்டமாருத மூர்த்தியைக்கண்டு தனக்கும் செட்டிக்கும் நடந்த வாறனைத்-தையும் தொடர்ந்து ஆதியோடந்தமாக மொழிந்து இதற்கு எவ்வளவு ஆசை-கொடுக்கும்படி கேட்கலாமென நவின்றான் அதற்கு அவன் நினக்குத் தக்க பொ-ருளுதவி அளிப்பதாக மொழிந்த நினதன்பனாகிய நண்பனுக்கு நினதிடத்தில பிரதிப்பிரயோசனமாக அபேட்சிக்கும ஓர் நாளின் அற்பவரும்படி மிகவும் பெரி-தியதாகக் காணப்பட இல்லையே, இதைப்பற்றி கொஞ்சம் யோசித்துத்தான் பிறகு முடிவு இயம்பவேண்டியதாயிருக்கிறது. ஏனெனில், நின்னிடத்தில் அவர் அபேட்சிக்கிற தொகையிவ்வளவு என்று ஏன் குறிப்பிட்டுச் சொல்லலாகாது, தொகை குறிப்பிடாமலும் ஓர் நாளை மட்டுக்குறிப்பிட்டு அபேட்சிக்கிறபடியால் இதிலேயேதோ ஒருவிதமான தந்திரமிருக்க வேண்டுமென என் சிற்றறிவுக்கு புலப்படுகின்றது ஆனால் எனக்கு ஒரு தந்திரந்தோற்றுகின்றது என்னவெனில் மிகுந்த தனமளிப்பதாக மொழிந்த நினதாசைக்கிசைந்த நேசனே தக்க தனம என்பதற்கு அளவின் பிரமாணம் இவ்வளவு என்பது எனக்கு தெரியவேண்டு-மென நவின்று தெரிந்துகொண்ட பிறகு நான் சாற்றவேண்டியதாக இருக்கின்-றதென இயம்பு; அதற்கு அவர் தவ்வாவிடில் அவர் அபேட்சிக்கிற ஓர் நாளின் வரும்படிக்காக வாய்கொண்டவரையில் அதாவது ரூ 2000 வரையில் கொடுக்க வேண்டுமென கேட்கலாமென நவின்றான். இதைச்செவி ஏற்ற வேழை பஞ்சா-ங்கி இது நல்லயுக்தியாயிருக்கின்றதென மனதினில் அடங்காமகிழ்ச்சியோடு வெகு விரைவில் தன் வீட்டு வாசலில் நின்று இன்றையதினம் காலட்சேபத்து-க்கு என்ன செய்வோமென்ற ஏக்கத்துடன் தனது ஆசை நாயகன் வரும் வழியையே எதிர் பார்த்தவண்ணமாய் நின்று பாதவித்துக் கொண்டிருக்கும் தனது அருமைக்காதலியான கௌரியைக்கண்டு தனக்கு தற்செயலாய் நேர்ந்-துள்ள விபவத்தினது மகிமையையும், அது விஷயத்தைப்பற்றி நின்னுடன் கலந்தாலோசித்து வெகு விரைவில் வந்து தெரிவிக்கிறேனென மொழிந்த வாக்-கியத்தையும், வரும் வழியில் எதிர்ப்பட்ட தனது மித்திரனிடம கலந்தாலோசித்-ததினபேரில் அவனது கடாக்ஷயில் இயற்றி முடித்த தீர்மானத்தையும ஆதியோ-டந்தமாய் நவின்றதை செவியேற்ற மத்தரும், மூத்தரும், சித்தரும், நடத்தும-படியான உத்தமபத்தினி மிகவும் சந்தோஷ சாகரத்திலாழ்ந்தவளாக குதூகலி-த்து 'நாளைக்குக் கிடைக்கும் பலாப்பழத்தைக் காட்டிலும் இன்றைக்கு கிடை-க்கும் களாப்பழமே போதுமானது," நீர் அறிவீர் போலும் மேலும், "அதிக ஆசை அதிக நஷ்டம்" மென்பதையும் "தீராசசந்தசமுள்ளவன், பிறர் பொரு-ளால் ஜீவிக்கிறவன், கிடைத்ததைக்கொண்டு மகிழாதவன் ஆகிய இம்மூவர்களும் சதாதுக்கத்தையே அனுபவிப்பார்கள்" ளென்பதையும் பஞ்சதந்திரக்கதையில் கர-டகதமனக சம்வாதத்தில கூறப்பட்டிருப்பதை நீர் தெரிந்துகொள்ளுகிலீரோ போ-லும் நீர் இக்கணமே தாமதியாது சென்று கடைசியில் வழியில் எதிர்பட்டு உரைத்த தாய்மொழிந்த நினது உயிர்க்குயிரான ஆப்தன் வாசகப்படி புரிந்து கிடைக்கும் ஐவேஜியுடன் வெகுவிரைவில்வந்து சேரவேணுமென மொழிந்தனள். (வரு

இந்தியாவின் தற்கால நிலைமை.

---:():---

இப்பொழுது இத்தேசமிருக்கும், நிலைமையைச் சற்றுப் பலமாலோசித்துப் பார்ப்போம். இமயமலைமுதல் கன்னியாகுமரி வரையில இந்தியாவென்று பெயர். இதில் வசிப்பவரநேக ஜாதியார். அவர்களில் முக்கியமானவர், இந்தியர் மகமதியர், கிறிஸ்தவர் முதலியவர்களே.

தேசம்.

முற்காலத்தைப்பார்க்கிலும் உஷ்ணம் ஜாஸ்தியாகவே, இருக்கின்றன. அநேகமாகக் காடுகளழிந்து விட்டது. அதனால் விலங்குகளின் ஹிம்சை குறைந்துவிட்டது. காடுகளிருந்த விடங்களைத்தும் நாடாய்விட்டது. ஆனால் மழை வேண்டியபொழுது, சரிவர முன்காலத்தைப்போ லவ்வக்காலங்களிற் பெய்வதில்லை. அதற்கு முக்கிய காரணம், காடுகளழிந்துபோனதே. ஐரோப்பியர்கள்கூட காடுகளிருந்தால், மழைபெய்யுமென்று கூறுகிறார்கள். பூமியிலுள்ள பச்சைமரங்கட்கு மேகத்தை ஆகர்ஷிக்கும் சக்தியிருக்கின்றன. காடுகளையழித்துவிட்டதால், மழையும்போதுமானது பெய்யவில்லை. இத்தேசத்தி லெங்காவது ஒரு பஞ்சமிருந்துகொண்டே யிருக்கிறது. ஆனதால் பஞ்சமில்லாதிருந்தால் சௌகரியமாயிருக்கும். அதனால் மற்ற இடங்களிலும் அகவிலை முதலியது அதிகரித்து, கஷ்டத்தை யுண்டுபண்ணுகிறது. எல்லோரும் பூமியில் விளைவதைக்கொண்டே ஜீவிப்பர்களாயிருக்கிறார்கள். பயிரிடும் தொழிலையன்றி மற்றத் தொழிலை யநேகரறியார்.

ஐசுவரியம்.

முற்காலத்தில் இந்நாட்டையே ஐசுவரியத்திற் மிக்கதாகக் கூறலாம். இப்பொழுதோ தரித்திரம் மேலிட்டிருக்கிறது. ஏனெனில் நமது தேசத்திலிருந்து அபிவிருத்தியாவது, இங்கில்லாமல் போவதே முக்கியகாரணம். அப்படிப்போவதற்கநேக காரணங்களிருக்கின்றன. அவையாவன முக்கியமாக அரசர்கள் தங்கள் கடமையை ஏராளமாய், தங்கள் நாட்டுக்குக் கொண்டுபோகிறார்கள். மற்றும் மேற்றிசை வியாபாரிகள் புதிது புதிதான சாமான்களைக் கொண்டுவந்து, காட்டி பணத்தைக்கப்பலேற்றிக் கொண்டு போகிறார்கள். நாம் வாங்குஞ் சாமான்கள் நமக்கு ஐசுவரியமாய்ப் பாராட்டக் கூடியதாகவில்லை நாம் வாங்கும் கண்ணாடிகளும், கடிகாரங்களும், சித்திரப் பொம்மைகளும், வாங்கின பிறகு சிலகாலமான மாத்திரம், பிரயோஜனப்படுமேயன்றி பிறகு ஒருபைசாவுக்கும் பிரயோஜனப்படுவதில்லை. மற்றும் நமது தேசத்து சரக்குகளெல்லாம் சொற்ப விலைக்கு வாங்கிக்கொண்டு போகப்படுகின்றன. முன் காலத்தினது நடையுடைகள் மேற்றிசையாரைக் நோக்கிமாறுவதால் சிலவு அதிகரித்துவிட்டது. முற்காலத்தில் நம்மவர் ஸ்வல்ப சிலவில் தங்கள் சரீரத்தைக் காப்பாற்றிக்கொ

ஞ்டு 100 வருஷம் திடமாக வாழ்ந்தார்கள். இப்பொழுது வெகு சிலவுசெய்து உண்டு சாராயாதிகளை வாங்கிக்குடித்து வெறித்து அற்பாயசில், மாளுவதால் சிலவு அதிகரித்துவிட்டது. முற்காலத்தில் ஸ்திரீ புருஷர்கள் பயந்து அடக்கமாயிருந்ததால் சிலவு குறைவாக விருந்தது. இப்பொழுது டம்பம் மேல்பட்டு அதிகச் சிலவுசெய்யத்துணிந்ததால் சிலவதிகரித்தது. தேசம் முழுவதும் ரயில் போட்டிருப்பதால அதற்கு ஏராளமான திரவியங்கள் சிலவழிக்கப்பட்டு, அவ்வளவும் அந்நிய தேசத்திற்குப்போய்ச் சேருகின்றன. ஆராயுமளவில், இத்தேசத்தாருக்குப் பூமியையன்றி, வேறு வருவாய் இல்லாததாலும சிலவுகள் ஏராளமாய்ச் சிலவழிக்கப்படுவதாலும் பொதுவாகத் தரித்திரம் மேற்ப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் இதற்கு அநேக காரணங்களிருக்கின்றன. விரிப்பின் வளரும்.

ஜனங்களின் குணங்கள்.

பொதுவாக எல்லாச்சாதியாரிடத்தும் ரஜோகுண மேற்பட்டே இருக்கின்றன. அரசாக்ஷியானது நீதியாயிருத்தலால் கலகமில்லை. ஆயினும் டம்பம் தர்மம் காமக்குரோதம் முதலியன அதிகமாகவே அதிகரித்தன, திருட்டு முதலியன அரசர்களிடத்தில் பயத்தாலதிகமாகவில்லை, ஜனங்களிடத்தில் ஐக்கியமில்லை. அதற்குக் காரணம் ஈசுவரத்தன்மை வராதவிக்குணக்குறைவே. எல்லோரும் ஒரே தெய்வத்தின் புத்திரர்களென்று சகோதரபாவத்தை யடைந்தில்லாததால் ஐக்கியம மிக்கக்குறைவாயிருக்கிறது. அது இத்தேசத்திற்கு மிக்கக் குறைவே. ஒருவருக்கொருவர் சண்டையிட்டு நியாயஸ்தலங்களுக்கு கலகங்களபிவிருத்தியாகி செல்லுகின்றன. ஆனதால் முற்காலத்தைப்போல்ச் சாத்வீகத்தன்மை சிறிதுமில்லை. ரஜோகுண முதிர்ச்சியால் மாம்ஸ ஆகாரங்களும் குடியும் பரஸ்திரீ கமனமும் முதலிய பஞ்ச மஹாபாவங்களபிவிருத்திக்கின்றன.

கைத்தொழில்.

இத்தேசத்திற்கெனக் கைத்தொழில் சிறிதுமில்லை. ஏதோ முற்காலத்தில் கண்டுபிடித்திருந்த சிலதொழில்களே ஆங்காங்கு செய்யப்படுகின்றன. இனி சுவதேசிய முயற்சியால் கைத்தொழிலபிவிருத்தியாகவேண்டும். மற்ற தேசத்தாருக்கு நமது நாட்டிலிருந்து ஏராளமான திரவியங்கள் கைத்தொழில் விஷயமாய்ச் செல்லுகின்றன. ஒவ்வொரு தொழிலாளிகளும் வறுமையால் வருந்துகிறார்கள். வியாபாரமென்பது இத்தேசத்தில் மிகக்குறைவே.

பாஷை.

இத்தேசத்திற்கு சம்ஸ்கிருதம் முக்கியபாஷை அதை தேவபாஷையென்று கூறுவார்கள். அது முற்காலத்தில் தேசமெங்கும் பரவியிருந்தது. இத்தேசத்துச் சாஸ்திரங்களனைத்தும் முதலில் அப்பாஷையிலேயே எழுதப்பட்டது. முக்காலத்திற் அப்பாஷையிற் பண்டிதர்கள

சேகரிருக்கிறார்கள்; அரசர்களும் அப்பாஷையை யபிவிருத்திசெய்தார்கள். அத்தேவபாஷைப் பயிற்சி மிக்கக் குறைந்துவிட்டது. இப்பொழுது சிலகாலமாக படிக்கச்சிலர் தொடங்குகிறார்கள். இனியபிவிருத்தியாகும்போல் தோன்றுகிறது. அதையன்றி அதனுடைய மக்களைப்போல தமிழ்த்தெலுங்கு மலையாளம் கன்னடம், மஹாராஷ்டிரம் இந்துஸ்தானி குஜராத்தி முதலிய அநேக பாஷைகளிருக்கின்றன. இப்பொழுது ராஜபாஷை ஆங்கிலமாயிருப்பதால் எல்லோரும் அதையே முதன்மையாய்ப் படிக்கிறார்கள். மற்ற பாஷைகளையும சிறிது படிக்கிறார்கள். கல்வி இப்பொழுது ஆங்காங்கு அபிவிருத்தியாகி வருகின்றது. ஆங்கில நாகரீகக்கல்வியே, விருத்தியாயிருக்கிறது. பண்டைய நீதிகளெல்லாம் அநேகமாகக் குறைவுபடுகின்றன. போன நூற்றாண்டைப் பார்க்கிலும் இப்பொழுது வித்தியாபிவிருத்தி சாலவும் நன்றே. இப்பொழுதிருக்கும் வித்தியாமுயற்சி அபிவிருத்தியானால் மிகப்பயனைத் தரக்கூடியதே.

நாகரிகம்.

நம்மவரது பழயநாகரீகமொத்து ஒவ்வொன்றாய் குறைந்து வருகின்றன. மேற்றிசை நாகரீகம் இங்கு விருத்தியாகிறது. எங்ககண்டாலும் ஆங்கிலபாஷைப்பயிற்சியால், நவீன நாகரீகமே பலித்துவிட்டது. பெண்களிடத்திலும், நாகரீகம் வளர்கின்றன. இந்நூற்றாண்டில் பெண்களிடத்தில வித்தியாபிவிருத்தி மிக்கக்குறைவாகவிருந்தது. இந்நூற்றாண்டிலோ மிக்க அபிவிருத்தியாய் விட்டது. ஆனதினால் நாகரீகமாகிவிட்டது. பட்டணங்களிலும் நடை உடைபாவனைகள் மேற்றிசை சார்பாகவே விருத்தியாகின்றன. பழைய நாகரீகமிருந்தால் செலவு மிக்கக்குறைவுபடும். நவீன நாகரீகத்தால் செலவு அதிகரித்தது.

மதம்.

இந்து மதத்திற்கு மற்ற மதங்களாலநேக சீர்கேடுகளுண்டாயின. இப்போது இத்தேசத்தில் இந்துமதம், பௌத்தமதம், கிறிஸ்துமதம், ஜைநமதம், முதலியவைகளே இதில் கிறிஸ்துமதம், இந்நூற்றாண்டிலேயே இந்நாட்டில் பரவத்தொடங்கியது. ஆனால் ராஜமதமானதால கொஞ்சமபிவிருத்தியாயிருக்கின்றன. ஆனால் மகம்மதியமதம் பரவும்பொழுது நமது தேசம் மிக்க வருத்தப்படுத்தப்பட்டது. கத்திக்குப்பயந்து, மகம்மதியரானவரநேகர், இப்போது கிறிஸ்துமதம் பாவி[illegible]ங்களை ஹிம்சிக்கவில்லை போதனைகளாலும் வேறுதந்திரங்களாலும், சேர்க்கிறார்கள். அதுவும் அரசர்களது சம்பந்தமேயில்லை. எம்மதத்தை யாண்டாலும், அரசர்கள் ஸமமாக இருத்தலால், தேசத்தில் கலகமேயில்லை, தற்காலத்தில் இந்துமதசாஸ்திரங்களைச் சிலர் ஆங்கிலபாஷையிற் சொன்னதாலும் இம்மதத்தின் பெருமை உலகமெல்லாம் பரவியதாலும் பாதிரிகள் இந்துமதத்தை, தூஷித்தாலும்

எந்த நாட்டாரும் ஒப்புவதில்லை. நம்மவரிடத்தில் மதாசாரம் அநேகமாக ஒழிந்துவிட்டது. பேருக்குமாத்திரம் இந்துக்களென்று அழைக்கப்படுகிறோம் நம்மதாசாரத்தை நடத்துவதாக அநேகர் நடிக்கிறார்கள். இப்பொழுது சிலருங்களாக சிறிது நம்புஸ்தகங்களை வாசிக்கத்தொடங்குகிறார்கள். அநேகமாக இந்துமதசாஸ்திரங்கள் மேற்றிசையிலும் படிக்கப்படுகிறது. நமது பகவத்கீதை செல்லாதவிடமில்லை. இல்லாத பாஷையில்லை ஈசுவரகிருபையால் மதாசாரமபிவிருத்தியாகவேண்டும்.

தேவாலயங்கள்.

முற்காலத்திருந்தவர்களால் தேவாலயங்களைச் சரிவரப்பரிபாலனம் செய்துவந்தார்கள். ஏராளமான ஐவேஜியையும் ஏற்படுத்தினார்கள் உற்சவாதிகள் நடத்திவந்தார்கள். இக்காலத்திற் தென்தேசத்து தேவாலயங்களனைத்தும் மடாதிபதிகள் கையிலகப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது சுவாமி நிவேதனத்திற்குத்தாளம் போடுகிறார் ஏதோ சிலதேவாலயங்கள் செவ்வையாய் விசாரிக்கப்படுகின்றன உத்தரதேசங்களில் எல்லோரும் பூஜைசெய்யக்கூடிய ஆலயங்கள் விமர்சையாய் நடக்கின்றன.

மடாதிபதிகள்.

பூர்விகர்கள் நமது மதத்தை பாதுகாக்கும் பொருட்டு மடாதிபதிகளுக்கு சொத்துக்களை ஏற்படுத்தி அவர்களைக் குருவெனவும் கொண்டாடினார்கள். அவர்களிற் சிலர் போகத்தில் மூழ்கப்பொதுச் சொத்துக்களைத் தாசிக்கும் வேசிக்கும் வாரிக்கொடுத்து வியாதியால் பீடிக்கப்பட்டுந் தெரியாது வீழ்ந்து பிரமிக்கிறார்கள். அந்தோ! பரமேசுரவனேயவர்களை கடாக்ஷிக்கவேண்டும்.

அரசாக்ஷி.

இத்தேசத்தையாண்ட அரசர்களுக்குள் இப்பொழுது நம்மையாளும் ஸ்ரீமான் எட்வர்ட் மஹாராஜா அவர்கள், செங்கோல் மெச்சத்தக்கதே இத்தேசமுழுதும் ஒரேஸமமாக, ஆளப்படுகின்றன கலகமேயில்லை. திருட்டுப்பயமொழிந்தது எங்குகண்டாலும் தந்தி, தபால்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. ஒருவாரத்திற்குள் இத்தேசம் முழுதும் சுற்றிவரும்படி, ரயில் போடப்பட்டிருக்கிறது. எங்குகண்டாலும் இந்திரபவனம் போலிருக்கிறது. நாகரீகம் மிக்க அபிவிருத்தியாயிருக்கிறது இவ்வரசாக்ஷியிலுண்டான, நன்மைகள் பல, எங்கும் நிர்ப்பயமாய்ச் சஞ்சரிக்கலாம். வரிகள் சுமையாய் குடிகளின் தலைமேலிருந்தாலும் இவ்வரசாட்சியால் நம்மவருக்குக்கேடொன்றுமில்லை. மகமதிய வரசாட்சியில் நடந்த அக்கிரமங்களொன்றுமில்லை இவ்வரசன நீடூழிவாழ்க.

அத்துவைத ஸபா கும்பகோணம்.

(o:)

இத்தேசத்தில் வழங்கும் மதங்களுக்குள் அநேக கோடிஜனங்கள் அவலம்
பித்தமதம் அத்வைதமே அது பரமஹம்ஸபரிவிராஜக ஸ்ரீசங்கராசாரிய ஸ்வாமி
களவர்களாலேயே ஸ்தாபிக்கப்பட்டது வேதார்த்தத்தை யநேகமாறு பாடாகச்
சொல்லிக்கொண்டு இருந்த சாங்கியர், காணாதர், பாசுபதர்; பௌத்தர், சைவர்,
வைணவர், முதலிய மதங்களனைத்தையும் கண்டித்து வேதத்தினுண்மை வெளி
யானது. நமது ஆசார்யமணியினனுக்கிரஹத்தினாலேயே அதன் பிறகு எவ்வள
வோ சில்லரை மதங்கள் தோன்றியழிந்துவிட்டாலும், இரண்டு மதங்கள் நிலை
த்து நிற்கின்றன. அவை த்வைதம், விசிஷ்டாத்வைதம், இவ்விரண்டுமே,
அவ்வாதிகள் மிக்க ஐக்கியமாய் தங்கள் மதக்கோட்பாடுகளைப்பரிபாலனஞ்செய்
துவருகிறார்கள். அவர்கள் ஆசார்யபக்தியிற் குறைவின்றி விக்கிரஹரூபமாக
வைத்து உபாசிப்பதுடன் அவர்கட்காக உத்ஸவமும் கொண்டாடுகிறார்கள். அது
மாத்திரமா? அம்மதப்பண்டிதர் கட்கு திருப்பதி முதலிய இடங்களில் பரீக்ஷை
வைத்து சம்பாவனை செய்வதுடன் உபந்நியாசங்களும் நடத்துகிறார்கள். அத்து
வைதிகளான நாமோ இவ்விஷயத்தைச்சிறிது சிந்தித்தேயில்லை. இமயமலை
முதல் கன்னியாகுமரிவரையில், அளவிறந்த ஸ்ரீசங்கராசாரிய சிஷ்யர்களிரு
க்கிறார்கள். இதில் லக்ஷப்பிரபுக்களும் கோடிப்பிரபுக்களும் பலருண்டு இருந்து
மென்ன, அவரவருண்டுடுத்துக்களிப்பதையே, பெருமையாய் நினைத்திருக்கிறார்
கள். அத்துவைதசாஸ்திரங்கள் இத்தேசத்து ஸர்வபாஷைகளிலுமிருக்கிறது.
இருந்துமென்ன படிப்பவரும் மிக்கக்குறைவு ஸர்வலோகதயாபரனான ஸ்ரீமதா
சார்யாள் நம்பீது கருணையாக பிரஸ்தானத்திரயத்திற்கும் பாஷியமியற்றி,
அதைப்படிக்கச் சக்தியற்ற மந்தாதிகாரிகட்கு ஏகஸ்லோகிமுதல் ஸஹஸ்ர
லோகிவரையில்பலவாயிரக்கணக்கான ஸ்லோகங்கள் பிரகரணரூபமாய் இயற்றி
யிருக்கிறார்கள். இவைகளைப்பார்ப்பவரும் மிக்கக்குறைவு உலகில் ஸகுணபிரம்
மஸ்வரூபத்தை பிரதிபாதித்த ஆசார்யர்களநேகரிருப்பினும் உண்மையை வெளி
ப்படுத்திய காருண்ணிய மூர்த்தி நமது சங்கரமூர்த்தியே. இப்பொழுது சிலவரு
ஷங்களாக கும்பகோணத்தில் மகா-ஸ்ரீ அப்புசாஸ்திரிகள், முதலியோர் ஒருங்கு
கூடி அத்வைத சபை ஒன்று மாசிமாதத்தில் நடத்திவருகிறார்கள். அதில்
இத்தேசத்திலிருக்கும் மகா-ஸ்ரீ கணபதி சாஸ்திரிகள், மகா-ஸ்ரீ ஹரிஹர சாஸ்
திரிகள் முதலியோர் அத்தியக்ஷகராகவிருந்து அத்துவைத சாஸ்திர பண்டிதர்
களைப்பரீக்ஷித்து அவரவர்கட்குத்தக்கவாறு பரிசளிக்கப்படுகிறது இப்பரீக்ஷை
முதலிய காரியங்கள் கும்பகோணமடத்தில் நடக்கின்றன. சபை நடக்குங்கால
த்தில் ஒவ்வொருநாளும் மிக்கபண்டிதர்களின் உபந்நியாசங்கள் நடக்கின்றன
அத்தகைய உபந்நியாசங்கள் கேட்பதற்கு மிக்க அருமையாயிருக்கும், இவை
களனைத்தும் அவரவர்களால் சேர்க்கப்படும், சிறுதுகைகளால் நடத்தப்படுகின்ற
ன. இவைகளை நடத்தத்தக்க முதல் இல்லை. அதற்கென்றொரு கட்டிடமுமில்லை
சபையென்ற ஞாபகத்திற்கு வேண்டிய அநேக சின்னங்கள் குறைவாகவே இரு
க்கின்றன. நம் மதத்திற் மிக்கபண்டிதர்களும், கனவான்களும், தனவான்களும்,
ஏராளமாயிருந்தும் அத்துவைதசபையை அபிவிருத்திசெய்து இதுசாசுவதமாய்
நடக்கும்படியாக முதல் ஏற்படுத்தி அச்சபையினின்றே அநேக உபந்நியாசிகளை
ஆங்காங்கு உபந்நியசிக்கச்செய்யலாம். இச்சபையை ஸ்ரீபகவத்பாத ஜயந்தி
யின்போது நடத்தினால் பகவத்பாதாவதார உத்ஸவமும் பூர்த்தியாகும், நமது
மடாதிபதிகளும் இவ்விஷயத்தைக் கவனிப்பது மிக்கக் குறைவாயிருக்கிறது
என்னசெய்வது அவர்களது! பரிவாரங்களை ரக்ஷிக்கவே, அவர்களாற் சாத்திய
மாகாமலிருக்க இவ்விஷயத்தைத் தலையிடலாமா? இப்பொழுது மடங்களில் வின
ரும் ஆசார்யர்கள் சங்கராம்சபூதராக வந்திருக்கிறார்கள் அவர்களது அநுக்கி

றஹூத்தால், இச்சபை முன்னுக்குவரவேண்டும் அவர்களே இதை கைவிட்டால் மற்றவர்களெங்ஙனம் பிரவர்த்திப்பார்கள் பெற்றபிள்ளையைத்தாயே கைவிடுவாளாயின், அப்பிள்ளையின் கதியென்ன அதுபோல் நமது பிரமவித்தையை பரிபாலனம் பண்ணத்தாய்போன்ற மடாதிபதிகள் கவனியாததால் அதோகதியை யடைந்திருக்கிறது மடங்களில் பண்டிதர்களின் சேர்க்கையே மிக்கக்குறைவாகவிருக்கிறது இருப்பினும் ஸ்வயநலம் பாராட்டும், குக்ஷிம்பரிகளாக வேஷிசநுகிறார்கள் சிருங்ககிரி முதலிய சிலமடங்களில் தக்கபண்டிதர்களைப் பரிபாலனம் பண்ணுவதாகத்தெரிகிறது. அவர்களாற் கூடியமட்டும் மதபரிபாலனமும், செய்கிறார்கள். அநேகமாக மடங்கட்காக வைத்திருக்கும், திரவியங்களனைத்தும் பரிவாரதேவதைகளின் பூஜைக்கே, போதாமலிருக்க மற்றவிஷயங்களை எப்படிகவனிக்கமுடியும். மடாதிபதிகாள்!

மடங்கட்கேற்பட்ட திரவியங்களனைத்தும் மதபரிபாலனத்திற்கென்றே ஏற்பட்டது, என்று உங்கள் ஞாபகத்திற் கெப்பொழுதுவருமோ உங்களை ஆதியில் நமது குருமூர்த்தி எதற்காக ஏற்படுத்தினார்கள் என்பதை நீங்கள் தெரிந்துகொள்ளவில்லையே, இன்னும் உங்களுடைய சிஷ்யர்களை வற்புறுத்தி வர்த்தனைகளை வாங்கிக்கொள்ளுகிறீர்களோ அவைகளை மதபரிபாலனத்திற் செலவழிக்கலாகாதா அந்தோ நமது மதம் போனசீர்கேட்டைப்பார்த்திருந்து மிங்ஙனமிருக்கலாகாதே என்னசெய்வது நம்மவர் துரதிருஷ்டமே அத்துவைத சபையென இந்தியாதேசம் முழுமைக்குமொன்றே இருக்கிறது இதைச்சரிவரபரிபாலனம் பண்ணுவதாற்கில்லையே இப்பொழுது நடத்திவரும் சீமான்கள் தைரியத்தைவிடாது விடாமுயற்சியுடன் நடத்துவதால் கூடியமட்டும் செவ்வனே நடந்து வருகின்றது இம்மஹான்கட்கு ஆயுளை ஈசுவரன் நீடூழி கொடுத்து அனுக்கிரஹிப்பாராக.

ஸ்ரீ சங்கரபாதரேணு.

சரீரம்.

மனிதர்கட்குச்சரீரம் ஒரு வீடுபோலிருக்கிறது ஒருவீட்டில் உள்ள ஸம்ஸாரங்களுஞ் சரீரத்திலிருக்கின்றன விசாரிக்குமளவில் மிக்கச்சம்ஸாரியான குடும்பமே இக்குடும்பம் எப்பொழுதும் தரித்திரத்திலேயே மூழ்கியிருக்கிறது தரித்திரமெனில் போகக்கூடியதில்லை அழியாத்தரித்திரமமைந்திருக்கிறது இதை எப்படிக்குடும்பமெலாம், கூறுவோம்.

இச்சரீரம் இரண்டுகால் நிறுத்தி அதன் பேரில் வீடுபோல் கட்டப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்வீடு சலிக்கக்கூடியது. வீட்டில் ஜன்னல்களிருப்பதுபோல காது கண் முதலியவைகளிருக்கின்றன. சாக்கடைகளைப்போல் மலத்துவாராதிகளிருக்கின்றன. கூரையைப்போல தோலும் மயிர்களும் வளர்கின்றன, இவ்வீட்டிற்கு தினந்தோறும் பழுது பார்க்கவேண்டும். ஏனெனில் ஒரு நாளுணவில்லையானால், இளைத்துவிடும். கண் பஞ்சடையும். காது கேளாது. கால் சோர்ந்து விடும், ஆனதால் தரித்திரமன்றோ,

ஒருநா ளுணவை யொழியென்றா லொழியாய்
இருநாளைக் கேலென்றா லேலா யொருநாளு மென்னோ
வறியா யிடும்பை கூரென் வயிறே யுன்
னோடு வாழ்தலரிது.

எனக் கூறியிருக்கிறாரன்றோ. ஆனதால் இவ்வீட்டை ஒவ்வொருநாளும் பழுது பார்த்துவரவேண்டும். அதிற் குடியிருப்பவர்கள் யாரெனில ஜீவனென்ற மஹாப்பிரபு இப்பிரபு எப்பொழுதும் இந்திரியப்பிரியர். இடைவிடாது தனது மனைவியை பிரியாமலே இருப்பார். மனையாளிட்டதே இவருக்குச் சட்டம். அவள் காலாலிட்டதை தலையால் வணங்கிக்கேட்டு கையாற் செய்வார். இவரை அவர் மனைவி, மோஹமென்னும மருந்தைக் கொடுத்து தன் வசப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறாள். அவள் எப்பொழுதும் காம வெறிகொண்ட காதகி. அவள் பெயரைச் சொன்னால் உலகெலாம் நடுங்கும், அவளாலேயே உலகமனைத்தும் மயக்கப்படுகின்றன. அச்சீமாட்டியாரெனில், மனோவதியே, அவள் தனக்காக மூன்று தாதிகளை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறாள். அவர்களைக்கொண்டு கணவனுக்கும் தனக்கும் வேண்டிய சுகங்களைச் செய்துவைக்கிறாள். அவர்கள் யாரெனின் புத்தி, சித்தம், அகங்காரம். இக்குடும்பத்திற் நுழைப்பதற்கே இவர்கள் அடிமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். மனோவதி என்னும் ராணி தான் நினைத்த காரியத்தை உடனே புத்தியிடத்துக் கூறுவாள். அவள் சித்தத்தினிடத்திற் கூறுவாள். அகம்பாவமும் அதையாமோதிப்பாள் ஒவ்வொரு நிமிஷமும் தனது கணவனோடு சுகிக்கத்தக்க முயற்சியையே தேடுவாள். எதைக் கண்டாலும் தனக்குவேண்டுமென்று ஆசைப்படுவாள், அதைச் சம்பாதிப்பதற்கு கணவனைத் தூண்டுவாள் அவர் முடிக்காத பக்ஷத்தில் அவரை பலவழியிலும் மலைத்திறமாந்திருப்பாள். அவள் எப்போதும் கணவன் சொற்படி நடக்கறியாள் எப்பொழுதும் கணவனைத் தனது சொற்படி நடத்துவாள் நடக்காவிட்டால் தாதிகளைக்கொண்டு இம்சிக்கச் செய்வாள், அவளுக்கு பத்து புத்திரர்களுண்டு. அவர்களே கண், காது, மூக்கு, நாக்கு, துவக்கு, கை, கால் முதலியவைகளே. அவர்களை யொருபோதும் தனது கணவன், சொற்படிக் கேழ்க்க விடுவதில்லை, எப்பொழுதும் தனது புத்திரர்களை தனது சுகத்திற்குழைக்கும்படி செய்துகொண்டிருக்கிறாள். இப்படியே சரீரமாகிய வீட்டை இடைவிடாது பரிபாலனம் பண்ணிவருகிறாள், ஒருசரீரத்திற்குப் பழுது வந்தால் தனது பரிவாரங்களோடு மற்றொரு சரீரத்திற்குச் சென்று விடுவாள். தனது புத்திரர்களை தனது சுகத்தின்பொருட்டு வெளியிலிருந்து கொண்டுவரும்படி செய்வாள். அவைகளொவ்வொன்றையும் கணவனோடு சேர்ந்து தானும் புசிப்பாள். அவரொன்றைக்கேளும் இவ்விடத்தில் ரமிக்காமலிருக்கக் கண்டால் தனது புத்திரர்களை ஏவ

விட்டு அவர் மறுபடியும் தன்னிடத்தில் ரமிக்கும் வரையில் இம்சிக்
கச் செய்வாள். அவளைப் போல் பாதகி ஓரிடத்திலுமில்லை. அவள்
நெஞ்சழுத்தம் ஒருவருக்கேனுமில்லை. ஈசுவரனையுமவள் மதியாள்
ஆகாசத்திற் பந்தலிட்டு இந்திர ஜாலவித்தைகளையெல்லாம் செய்வா
ள். வேசிகளைப்போல் கணவனைப் பலமுறை பவனமாகக் கூறுவாள்.
அந்தோ அவள்வசப்பட்டுழலிக்காத ஜீவபிரபுக்களில்லை. எக்காலத்து
ம் மனோவதியின் மயக்கத்தால் மாண்டவாநேகர். அவள் ஒவ்வொரு
விஷயங்களிலும் ஆசையோடு பார்த்துக்கொண்டிருப்பாள். தனது கணவ
னது ஐசுவரியத்தை யெல்லாமொழித்து அவரை வெளியிற் கிளம்ப
வொட்டாமல் அந்தப்புரத்தை விட்டகலாமல் காவல் வைத்திருக்கிறா
ள் அவளிடத்தில் ஐந்து வீரர்களுண்டு அவர்களாலேயே இக்கிரகம்
காக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் அரண்மனைபோன்ற பெரிய வீட்
டின் நவத்துவாரங்களிலுமிருந்து காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அ
வர்கள் யாரெனில், பிராணன், வியானன், அபானன், உதானன் இவர்க
ளே இவர்களிடத்தில், நாகன் கூர்மன் தேவதத்தன் முதலியோர் ப
ணிவிடை செய்கிறார்கள். மனோவதியென்னும் ராணியானவள் ஹிரு
தயமென்னும் அந்தப்புரத்திலிருந்து புத்தி முதலியோர் கைகால் பிடி
க்க தனது கணவனோடு கொஞ்சிக் குலாவிக்கொண்டிருப்பாள்; பிரா
ணன் என்னும் சேவகன் எப்பொழுதும் ஜாகருகனாய் அரண்மனைக்
கபாயம் வராமற் காப்பாற்றுகிறான். அபானனென்போன் அன்னாச
யத்திலிருந்து பாகாதிகளைச் செய்கிறான் உதானன் என்போன் ஆகா
ராதிகளை உள்ளே செலுத்துகிறான். ஸமானன் என்பான் அவர்கட்குச்
சமமாகப் பங்கிட்டுக் கொடுக்கிறான். வியானன் இவ்வரண்மனை முழு
வதுஞ் சுற்றிக்கொண்டேயிருக்கிறான். இவனுடைய பத்துப்புத்திரர்
களும் அவர்கள் தங்களுக்குள்ள வேலைகளைச் செய்துவருகிறார்கள்,
எல்லோரும் தனது மாதாவினிடத்தில் மிக்கப் பிரியமுள்ளவர்கள். அவ
ரவர்கட்டு வேலையாதெனின் காது தனது மாதாவுக்கு வெளியிலிருந்
து சொல்லுபவர்களுடைய வாக்கியங்களைக் கேட்டுக் கூறுகிறான்,
கண் வெளியிலிருக்கும் பதார்த்தங்களை பார்த்து அம்மாவுக்குத் தெரி
விக்கிறான். மூக்கு அம்மாவுக்கு உயர்ந்த வாசனைசாமான்களை கொ
ண்டுபோய்க்கொடுக்கிறான். த்வக்கு தன் கிரகத்திற்கு வந்தவர்களை
யறிந்து உபசரிக்கிறான். நாக்கு தனது மாதாவிற்கு ருசியான சாமா
ன்களைக் கொண்டுபோய்க் கொடுக்கிறான். கால் தனது மாதா நினைத்
தவிடத்திற்கு வீட்டையே தூக்கிக்கொண்டுபோகிறான். கை தனது
மாதாவிற்கு வேண்டிய சாமான்களை கொண்டுபோய்க் கொடுக்கிறான்
வாக்கு, தனது மாதா கூறியதை பிறருக்குரைக்கிறான். வாயு வீட்டின்
வெளிப்புறத்தில் கெட்ட சாமான்களை போக்கிக்கொண்டிருக்கிறான் உப
ஸ்தம் தனது மாதாவிற்கு ஆனந்தத்தை யடிக்கடி யுண்டுபண்ணுகிறான்
இவள் தனது புத்திரர்களை மிக்க நயமாகக் குடும்பவேலைகளை யொத்து

மையாகச் செய்யும்படியாகச் சிக்ஷித்திருக்கிறாள். அந்தோ! இந்த ராக்ஷஸிவசப்பட்டு இப்பிரபு திண்டாடுகிறான். அவர் என்னசெய்வார். ஒரு நிமிஷம் விலகவெண்ணினால் நையப்புடைக்கிறாள். சிலசமயம் தனக்குக் களைப்புவருமாயின் புத்திரர்களை யழைத்துக்கொண்டு தாதிகளுடன்கூட குகையிலொடுங்கி விடுவாள். இவளை எப்படியாவது தன் வசப்படுத்தமுயன்றும் தன்னாலாகாமல் தவிக்கிறார். இவளைச்சிலர் தன் வசப்படுத்திச் சுதந்திரமாகவுமிருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கேட்டவ்வழி நடப்போமென போகவெண்ணினால் அதைப்பலவழியாலும் தடுத்து விடுகிறாள். ஆ! ஆ! இக்காதகியின் கடுமை சகிக்கப்பாலதே! இவளிடத்தில் காமக்குரோதலோப மோஹமென்னும் ராக்ஷஸ குணங்களிருக்கின்றன. அவைகளாலேயே இவ்வுலகத்தையும் வெல்லுகிறான். எவ்வளவோ மகரிஷிகளும் இவளைச் செயிக்கமுடியாமல் வருத்தமடைந்தார்கள். இவளுக்குப் பரமேசுவரனும் லக்ஷியமில்லை ஏதோ ஒருவரிருவர் இவளது மாயையிலிருந்து விடுபட்டாலும் அநேகர் அலைந்துவிட்டார்கள். இந்த ராக்ஷஸியின் குடித்தனத்தை நினைக்க நினைக்க பயத்தைக் கொடுக்கின்றது. இவள் ஒரு நிமிஷத்தை யுகமாக்குவாள். யுகத்தை நிமிஷமாக்குவாள். ஒரு நொடியில் வெகுதூரஞ்செல்லுவாள், இவள் வல்லமையை நம்மாற் கூறவொண்ணாது. ஆனதால் இவளை எவ்விதத்தும் வசப்படுத்தலாமென அநேகர் யோஜிக்கிறார்கள் அதற்காகவே வேதசாஸ்திரங்களுண்டாயிருக்கின்றன. அதற்காகவே துறவிகளெத்தனஞ் செய்கிறார்கள். அதற்காகவே தீர்த்தயாத்திரை செய்கிறார்கள். அதற்காகவே தேவாலயங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதற்காகவே கண்மூடிக் குகைகளில் தபசு செய்கிறார்கள். எங்குசென்றாலும் இவளுடைய வார்த்தையே கேட்கப்படுகிறது. இவளை யடக்கிவிட்டால் நாம் சுதந்தரராய் மோக்ஷமடைந்து விடலாம். மனமடங்கல் மதியடங்கும் மதியடங்கில் மோனமே கூடும். அம்மௌனமே மோக்ஷமென்பது அம்மோக்ஷமே இந்த ராக்ஷஸியின் பந்தத்திலின்று விடுதலை. ஆனதால் இம்மகாபந்தத்திலின்று விடுதலையடைய பெருங்கருணைத்தடங்கடலாகியபரம பதியைப்பணிவாம்.

எந்நாளு மூடலிலே யுயிரா னூளைப்போலிரு
　　க்கவில்லையோ மனதெனு
மியானுமென்னட்பாம் பிராணனுமெமைச்சடம
　　தென்றெனைச் சித்தென்றமே
யக்காளிலெவனோ பிரித்தானதைக்கேட்ட
　　வன்று முதலின்றவரையு
மநியாயமா வெமையடக்கிக் குறுக்கேயடர்ந்தரசு
　　பண்ணி யெங்கண்டுன்னுக
நீ யென்ன கேட்டை கொண்டாயென்று
　　மூடமனமிகவுமேச

மூண்டெரியு மனலிட்ட மெழுகாயுனக்கருகன்
　　முறைமையோ பதினுயிரஞ்
சொன்னாலு நின்னருளிரக்கவிலையே
　　யினிச்சுகம் வருவதெப்படி சொலாய்
சுத்த நிர்க்குணமான பரதெய்வமே பரஞ்
　　சோதியே சுகவாரியே.

ஸ்ரீ சங்கரபாதரேணு.

பரமஹம்ஸ ஸதாசிவேந்திரர்.

இம்மஹானது ஜன்மபூமியை யவ்வளவு நிர்த்தாரணமாக்ச் சொல்லமுடியாதாயினும் சிலர் சொல்லுவதைக்கொண்டாராய்ந்தால், கும்பகோணத்திற் கடுத்த திருவிசலூர் என்று தெரிகிறது மிக்கபண்டிதபரம்பரையிலுதித்தவர் சுவாமிகளவாளுடைய பாலியப்பருவத்திலேயே ஸமஸ்கிருதத்தில் மிக்கப்பாண்டித்தியத்தையும் அக்காலத்தில ராஜபாஷையிலிருந்த ஆந்திரத்தையும் செவ்வையாய் கற்றிருந்தார்கள். இவர் ஓர் மஹாபண்டிதரின் புத்திரர் அரசன் இவருடைய பாண்டித்தியத்தைக்கண்டு [illegible] வித்வனுகவைத்துக் கொள்ளத் தன்னால் கூடியமட்டும் பிரயாசைப்பட்டும் முடியவில்லை பாலியம் முதல் விரக்திமேற்பட்டு எப்பொழுதும் ஏகாந்தத்திலேயே இருப்பது வழக்கமாம் ஒருவரோடும் அதிகமாகப்பேசுவதில்லையாம் எவரைக்கண்டாலும் மிக்ககாருண்ணிய திருஷ்டியாக நோக்குவது வழக்கமாம் தாம் துறவியாய் வெளிக்கிளம்பவேண்டுமென்று மனத்திலிருப்பினும் தனது தாய் தகப்பனது உத்திரவைப்பெற்று செல்லவேண்டுமென்று காத்துக்கொண்டிருந்தார். ஒருநாள் தாய் இவர் ஒன்றிலும் பிரவிருத்தியாதுகண்டு சிறுவன் கற்றகல்வியை வீணாக்குவதிற் பயனென்ன அரசனது ஸபைக்குச்செல்க என்றுரைத்தாள் அதைக்கேட்டவண்ணல் அம்ம அங்குபோய் நான் செய்யவேண்டுவதொன்றுமில்லை. இவவாழ்க்கை நீர்க்குமிழிபோல் நிமிஷத்திலொழிந்துவிடும் ஆயுள் சூரியனது போக்குவரத்தால் சென்றுகொண்டேயிருக்கிறது ஒவ்வொருவரும் தினந்தோறும் செய்தகாரியத்தையே செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் நோக்குங்கால் ஜன்மமெடுத்தது முதல் பாலியம், கௌமாரம், யௌவனம், வார்த்திக்கியம், ஜரைவிபத்து வியாதி முதலியவைகள் ஒவ்வொன்றாகவந்து அவ்வப்பீடைகளைச் செய்கின்றன. இவைகளனைத்தும் முக்கமொன்றறிந்திருந்தும் சர்வஜனங்களும் மோஹமென்னும் பைத்தி

யம் பிடித்தலைகிறார்கள் அந்தோ இந்துக்கஜன்மத்தை இன்றேயொழிக்கவழிதேடவேண்டும் தந்தைதாய் தாமே இவையனைத்தும் சாதைக்கஷ்டமன்றோ என்று அநேகவிதமாக வைராக்கியமாக உத்தரமுரைத்தனராம் அதைக்கேட்டதாய் தந்தையிடத்துக்கூற அவர்விவேகியானதால், பாராட்டாது இருந்தனராம் இப்படிச்சிலநாள் செல்ல ஒருநாள் நமது சுவாமி மௌனமாய் தியானத்திலுட்கார்ந்திருக்க அதைக்கண்டதாய் குழந்தாய் இங்ஙனமிருப்பதைப் பார்க்கிலும் சந்நியாசம் பண்ணிக்கொள்ளலாமென்று வேடிக்கையாகக்கூறினள். அதைக்கேட்ட எம் குருமூர்த்தி சமயம் வாய்த்ததென ஆம் அங்ஙனமே, அதற்கேகாத்திருந்தேனென வெகுஆனந்தத்துடன் பிரேஷோச்சாரணஞ்செய்து எக்யோபவீதத்தையும் வஸ்திரங்களையு மெறிந்துவிட்டு அவதூதாய்க்கிளம்பிவிட்டார் அதைக்கண்டதாயும் தகப்பனும் மிக்கவருந்தியழைத்தும் வாராமல் மாதாவினுஞ்ஞையை எதிர்பார்த்திருந்தேன், அடைந்தேன், இனிச்செல்வேன், என்று வேறுகிராமங்கட்குச்சென்றனர் அப்பொழுது கண்டவர்களெவரும் நவீனசுகர்தாம் வந்தனரோவென மருண்டு உபசாரங்களைச் செய்தார்கள் பிறகு குருவைநாடி அநேகவிடங்கள் சென்றும் கிட்டாது, பிறகு பரமேசுவரனே திருவுருக்கொண்டெழுந்ததுபோல் அவதரித்திருந்த ஸ்ரீமத் பரமசிவேந்திர சுவாமிகள்வாளிடத்திற்சென்று பிரார்த்திக்க இவரது பரிபக்குவம் கண்டு, மிக்கமகிழ்ச்சியுடன் ஏகாக்ஷரத்தையுபதேசித்து வெகுநாட் சாயைபோல் தன்னிடத்திலேயே வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள், சதாசிவேந்திர சுவாமிகள்வாளு[illegible] வாக்கருண்மையானதால் அவர்கள் ஆத்மவித்யா விலா[illegible]ஸமஞ்சரி முதலிய அருமையான [illegible]செய்து குருஸந்நிதானத்தில் கூறுவது வழக்கமாம், ஒருநாள் குருஸ்வாமிகள் வேடிக்கையாக உன் வாயடையாதவென்றார்கள் அன்றுமுதல் நமது வள்ளல் மௌனமாக சமாதியிலேயே இருந்துவிட்டார் சமாதியிற்கட்டுவிட்டதும் உன்மத்தம் பிடித்தவர்போல் வெளியில் ஸஞ்சரிக்கத்தொடங்கினர் இங்ஙனம் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கும் காலத்தில் சிலகர்மிட பிராம்மணர்கள் குருவினிடத்திற்சென்று உமது சிஷ்யருக்குப்பயித்தியம் பிடித்ததென்றார்களாம் அதைக்கேட்டகுரு அப்பயித்தியம் எனக்குவரவில்லையே எனதுக்கப்பட்டனராம் அதன் தாத்பரியம் யாதெனில் அத்தகையவரிஷ்டபதவி தனக்குவரவில்லையே என்று வருந்தினர் பிறகு நமது சுவாமி வெகு இடங்களிற் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருந்தனர் இவரது மஹிமையைக்கண்டு ஒரு பிரும்மசாரிச்சிறுவன் இடைவிடாது பக்திசெய்துகொண்டு வந்தான் அதைக்கண்ட எம்பெருமான் அவரது மனோபரிபக்குவம் மோக்ஷத்திற் குரியதாகவில்லையெனக்கண்டு அவரது நாவை நீட்டும்படி செய்து சில அக்ஷரங்களை எழுதினார்களாம், அவர் உடனே ஸகலகிரு ந்தம் தெரிந்து [illegible] பண்டிதனாக கவனஞ்செய்யும்

சக்தியைப்படைந்தான் இப்பொழுது அப்பிராம்மணரது பரம்பரையுமிருக்கிறதாக கேள்வி பிறகு நமது சுவாமிகள் புதுக்கோட்டைப்பக்கமுள்ளவனத்தில் சஞ்சரிக்கும் காலத்தில் மாட்டுக்காரப்பயல்களுடன் கூடகாடுகளில உட்கார்ந்திருப்பது வழக்கமாம் அங்கிருக்கும் மாடுகளனைத்து மிவரைக்கண்டால் மகாபிரேமையாய் நாவினல் நக்குமாம் ஏனெனில் அகங்கார மொழிந்தவரானதால் ஸர்வஜீவர்களிடத்திலும் காருண்ணியம பெருத்திருப்பதால் அவைகளுமிவரிடத்தில் நன்மியைக்காட்டுகின்றன. ஒருநாள் சிறுவர்கள் இவரைக் குளத்திலழுந்தவிட்டார்களாம் இவர் அங்ஙனமே மூன்று நாள் அங்கேயே இருந்தனராம் ஒருக்கால் ஓர் புலிவேகமாய் பாயவந்தும் இவரிடத்தில வந்தவுடன் வாலையாட்டிக்கொண்டு நின்றதாம் இங்ஙனமநேகாற்புதங்களுடன் அங்கிருப்பதைக் கேழ்விபுற்றவரசன் இவரைத் தரிசிக்கப்பலமுறை முயன்றும் கூடாமல் ஒருநாள் தரிசனம் கொடுத்தனராம் அன்று அவன் இவரைக்கண்டதும் பரவசமாய்க் கீழே விழ்ந்து வணங்கி தனதரண்மனைக்கு வரவேண்டுமென்று வருந்தியழைக்க வரச்சம்மதப்படவில்லையாம். அதுகண்டவரசன் ஓர் பல்லக்கிற் தூக்கிவைத்து இருபுரத்துக்கதவையும் தாளிட்டு பல்லக்கை நடத்தினாலும் கால் நடையாக அதைப்பிடித்துச்சென்று அரண்மனை வாயிலில் நின்று கதவை திறந்தால் எம்பெருமானைக்காணேம் அரசன் மயங்கிபிறகுவெகுகாலம கழித்து ஓர் முறை தெரிசனம் பெற்று, தனக்குப்புத்திரனில்லாக் குறையைச் சொல்லிக்கொண்டார் அதைக்கேட்டவண்ணல் கொஞ்சம் நவநீதம் கொண்டுவரும்படிசெய்து அதை அரசனது மனைவியை தின்னச்செய்தனராம் உடனே கர்ப்பமுண்டாகி ஓர் புத்திரனைப்பெற்ருள் அவரை நவநீதத்தொண்டமான் என்று கூறுவது. பிறகு சுவாமிகள் அரசனுக்கு நவராத்திரி காலங்களில் பண்டிதர்கட்கு சம்மான மளிக்கும்படியாகவும் அரண்மனையில் தக்ஷிணமூர்த்தி பிரதிஷ்டைசெய்து பூஜிக்கும்படி ஆஞ்ஞையளித்ததுடன் ஒரு நாளைக்குறிப்பிட்டு அன்று தான் நெரூர் கிராமத்தில் ஸமாதி யடையப்போகிறதாகவும் அச்சமயத்தில் வடக்கேயிருந்தொருவன் ஒருலிங்கம் கொண்டுவருவான் அதை தனது சமாதியின் புறத்தில் பிரதிஷ்டை செய்து பூஜையை நடத்தும்படியாகவும் சொல்லிச்சென்றனர் இப்பொழுது அங்கு இன்றும் அவர் வந்து நின்றவிடத்திலிருந்த பாதரேணுவை பூஜித்துவருகிறார்கள்.
பிறகு கரூர் பக்கத்தில் ஸஞ்சரிக்கும் காலத்தில் ஒருநாள் காவிரியில் வாய்க்கால் வெட்டினர்களாம் அதற்குள் சிறிது ரத்தம் தென்பட்ட

தாம் அதைப்பிரித்துப்பார்க்க சுவாமி எழுந்து சென்றனராம் பிறகு ஒருநாள் ராத்திரியில் ஒரு கனத்தின் வழியாகவருங்காலத்தில் ஓர் சேற குழியில் போய் சாய்ந்தனராம் அது கண்டு தலையாரிகள் தடியை யோங்க ஓங்கியபடியே மறுநாள் பத்து மணிவரையில் நின்றார்களாம் பிறகு மற்றவர்கள் வந்து சுவாமியைப்பிரார்த்திக்க சென்றனராம் பிறகு அவர்களும் கைசுவாதீனப்பட்டுச் சென்றார்களாம். ஒருநாள் சாலையில் ஸஞ்சரிக்கும் காலத்தில் கிராமத்தின் தலையாரிகள் கண்டு சைன்னியங்கட்கு விறகு கொண்டுபோக ஒரு ஆள் குறைய இவர்தலையில் ஓர் சுமையைவைத்து கையில் கயிரைக்கட்டி அழைத்துக்கொண்டு சென்றார்களாம் எல்லோரும் ஓரிடத்தில் விறகு சுமையைப்போட்டுவிட்டு இவரையும் போடும்படிகூற அங்ஙனமே போடவும் விறகனைத்தும் தீபிடித்தெரிந்துவிட்டதாய் இத்தகைய அநேக மஹிமைகளை செய்துகொண்டு சஞ்சரித்து தான் குறிப்பிட்ட காலத்தில் நெரூர் கிராமத்திற்கு வந்து சேர்ந்து ஸமாதியிலுட்கார்ந்தார்களாம் உடனே சுவாஸமும் நின்றுவிட்டது வடக்குதிசையிலிருந்து ஒரு பிராம்மணன் கிருபதையின் சரணத்தைக்கொண்டுவர அதையவாள் கூறியபடி பிரதிஷ்டைசெய்து ஆராதனை நடந்துவருகின்றது அவர்களுடைய குருசுவாமிக்கு திருவெண்காட்டில் சமாதி இருக்கிறது அதிலும் ஓர் பெரிய தேவாலயம் கட்டப்பட்டிருக்கிறது இப்பொழுது கும்பகோணம் ஸ்ரீமடம் விசாரணையி லிருக்கிறதெனக்கேள்வி நாம் பார்த்த காலத்தில் மிக்க ஜீர்ணமாயும் கோவிலுக்குள் கப்பலுக்கேற்றக்கூடிய வெளவால் புழுக்கையுமிருந்தது சுவாமிக்குவிளக்கு எப்பொழுதாவது ஏற்றுவது வழக்கமாம் அதற்கு கொஞ்சம் பூஸ்திதியுமிருக்கிறதாம் நிற்க நெரூரில் புதுக்கோட்டை அரண்மனை விசாரணையில் பூஜை நடந்துவருகின்றது இத்தகைய மகான்களுடைய அவதாரத்தினாலேயே இப்பொழுது இன்னும் நமது நாட்டில் மஹிமைகள் குறையாமலிருக்கின்றன இவர்களது காலம் சுமார் 200-வருஷத்திற்குள்ளாகவே இருக்குமென்று தோன்றுகிறது ஏதோ நாம் கர்ணபரம்பரையாய் கேட்டதை எழுதினேம் குற்றங்குறையிருப்பினும் ஆன்றோர் தெரிவிப்பின் சிரசால்வஹிப்பேன் சுபம்.

ஸ்ரீ சங்கரபாதரேணு.

145311

ஆரியன் பத்திரிகை.

ஆரியன் பத்திரிகை என்ற சஞ்சிகை நாளது 1906ஹு ஆகஸ்டுமீ முதல் மாதந்தோறும் தமிழில் பிரசுரஞ்செய்யப்படுகிறது. இதில் அநேக மதசம்பந்தமான தத்துவ விஷயங்கள் அடங்கிருக்கும் இம்மாதிரியான சஞ்சிகை இப்போது தமிழ் ஜில்லாக்களிலில்லாமைபற்றி அதன் பிரசுரம் அவசியமென்பதை யுணர்ந்து வெளிப்படுத்தலாயிற்று. அநேக மகா வித்வான்கள் மதசம்பந்தமான தத்துவார்த்தவிஷயங்களை இதில் வரைந்து வருகிறார்கள்.

சாமான்னிய ஏழைகள் கூட சுலபமாய் வாங்கி வாசித்துப்பயனெய்துமாறு இந்தியாவிற்கு வெகுசொற்பமாகிய வருடசந்தா ரூ 1—8—0ம் அந்நியதேசங்களுக்கு ரூ 2—8—0மாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆறு மாதத்திற்கு ரூ 1—0—0 3-மாதத்திற்கு அணா 10 தனி காப்பி அணா 4 வீதம் சார்ஜ் செய்யப்படும் அட்வான்ஸாக சந்தாசெலுத்தப்படவேண்டும் இச்சஞ்சிகை நிலைபெற்று ஒழுங்காகபெறும்படி வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்து தகுந்த கனதனப்பிரபுக்களின் ஆதரணையைவகித்து நடத்தப்படுகிறதென்பதை சஞ்சிகையில் முறையே காணலாகும் இதில் கையெழுத்துப்போடப்பட்டிருக்கும் உபந்நியாசம் முதலியவைகளுக்கு பத்திராதிபர் ஜவாப்தாரியல்ல.

இதில் தங்களபிப் பிராயங்களையும் உபந்நியாசங்களையும் எழுதியனுப்பவிரும்புவோர் தெளிவாயும் நேர்த்தியாயும் கடிதத்தின் ஒரே பக்கத்தில் எழுதியனுப்பவேண்டும் பிரதி மாதத்திலும் 15-ம் தேதிக்குள் அனுப்பப்பட்ட உபந்நியாசங்கள் தான் அடுத்தமாதத்தில் பிரசுரம் செய்யப்படும்.

ஏஜண்டுகள் தேவை தக்க கமிஷன் கொடுக்கப்படும். மற்ற விபரங்களறிய விரும்புவோர் அடியிற்கண்ட விலாசத்தாருக்கெழுதிக்கொள்ளலாம். மணியார்டர் முதலியவைகள் அடியிற்கண்ட விலாசத்தாருக்கு அனுப்பப்படவேண்டும் பத்திரிகை கிடைக்காதவர்கள் உடனே தெரிவித்துக்கொள்ளவேண்டும்

பழயகாப்பிகள் இருந்தால் காப்பி 1க்கு 6 அணா வீதம் கொடுக்கப்படும் சந்தாசெலுத்தும் தேதிமுதல் காப்பிகள் அனுப்பப்படும் மாதிரி வேண்டுபவர்கள் 4 அணாவுக்கு லேபிள் அனுப்பிபெற்றுக்கொள்ளலாம்.

☞ C. S. இராதாகிருஷ்ணய்யர்,
ஆரியன் ஆபீஸ், கும்பகோணம்.

மாற்றுப்பத்திரிகைகள்.

The Hindu, The Peopl-s-guardien, The Aryan Messenger, The Siddantha Deebica, சுதேசமித்திரன் சுதேசி இந்துநேசன் திராவிடதீபம் விஜயவிகடன் விகடதூதன் இந்தியமித்திரன் தேசாபிமானி பிரம்மஞானபத்திரிகை தமிழகம் கோவைஜநாபிமானி கலாநிதி இந்தியன்லாஜெஜட் தமிழ்மாது.